

Lahi zopet odbiti v hudih bojih ob Soči.

Nova laška ofenziva na Goriškem izpodletela povsod z velikimi izgubami.

Verdun za Nemce trda kost.

Vkljub vsem junaškim naskokom trdnjava še trdno stoji.

Berlin, 13. marca. — V današnjem dnevnem poročilu avstro-ogrškega vojnega vodstva je rečeno, da ob italijanski fronti razvijajo sovražne baterije živahno delavnost. V bližini Selca so bili Italijani, prodirajoči z močnimi oddelki k napadu, odbiti.

Lahi se žurijo na Goriškem.

Rim, 13. marca. — Po večmesečni medlosti so Italijani naenkrat postali silno delavni ob celi fronti. Mogočno nastopa topništvo sedaj na Kraški visoki planoti in obnove italijanskega navalna na Gorico je pričakovati v kratkem.

Današnje brzojavke s fronte poročajo vsakdanske pehotne boje pred goriškim območjem. Italijani podjema vsak dan pehotne napade proti obkopanemu taborišču pri Podgori na Goriškem. Zavzeli so več zakopov in zategujejo obroč okoli območja postojanke. Avstrijci naglo pošiljajo pomožnih čet.

Vojskovanje s pomočjo snežnih plazov se je začelo pred dvema tednoma. Izkazalo se je posebno izdatno v zaraščanju železnic in velikih cest ter v preprečanju četnih premikov.

Začeli novo ofenzivo.

London, 14. marca. — Italijani so razvili močno ofenzivo proti Avstrijcem ob soški fronti, kakor poroča današnje naznanilo avstrijskega glavnega štaba, dospelo semkaj potom Bernina.

Italijani so podjeli naskoke z velikimi oddelki na avstrijske linije in so bili v vsakem slučaju odbiti, je rečeno.

Dočim ni uradnega pojasnila iz Rima, je mogoče po mnenju vojaških veščakov, da je bila italijanska ofenziva bodjeta v svrhu, da se prepreči odpo-

slatev pomožnih čet s te fronte na bojišče pri Verdunu.

Laški naskoki povsod odbiti.

Berlin, 14. marca. (Brezlično v Sayville.) — Iz Dunaja je dospel sledeče dnevno poročilo avstro-ogrškega vojnega vodstva:

"Težki boji se razvijajo ob soški fronti. Italijani so napadali z močnimi oddelki, a so bili povsod odbiti.

"Pred tolmniškimi območjem se je sovražnikova delavnost omejevala na živahno topniško streljanje. Sovražnikovi poskusi, razdejati naše ovire pri Plaveh, so se izjalovili.

"Ob goriškem območju smo odbili dva napada proti doberdobski postojanki in en napad proti utrjenemu mostu čez Lucimico, kakor tudi več napadov proti Doberdobski visoki planoti.

"Blizu Sv. Martina so Italijani naskočili sedemkrat. Odbiti so bili s težkimi izgubami po pešpolku št. 46."

Zavezniki napadli "Zagreb".

Berlin, 14. marca. (Brezlično v Sayville.) — Zavezniki podmorski čolni so pričeli s tem, da napadajo celo neoborožene potniške parnike brez svrila, kakor je danes naznanilo tukajšnje avstro-ogrško poslaništvo. Dne 13. febr. je sovražnik podmorski čoln brez najmanjšega svarsila izstrelil več torpedov na avstrijski potniški parnik "Daniel Erno". Dne 28. febr. je bil avstrijski potniški parnik "Zagreb" na višini Rta Planka, blizu Spleta, na dalmatinski brežini, izpostavljen enakemu napadu.

V naznanilu je izrečno rečeno, da ta parnika nista bila oborožena, kakor ni nobena ladja avstro-ogrškega trgovinskega brodogoja, in sta se imela zahvaliti za svoj utek samo spretnemu vodstvu svojih kapitanov.

Z balkanskega bojišča.

Geneva, 13. marca. — Iz avstro-ogrškega glavnega štaba v Albaniji brzojavlja poročevalec Berner Bund-a, da so Avstrijci izza osvojitve Drača prodri daleč na jug. Italijani in Albanci so se umaknili v Valono in so razdejali vse mostove. Tupatam je prišlo do neznatnih bojov z zadnjimi straža-

mi. Bitke je pričakovati v najbližjem času blizu Valone.

Po semkaj (v Genovo) iz Bukarešta dospeli brzojavki je Nemčija baje naprosila bolgarsko vojno vodstvo, odposlati dve diviziji na francosko fronto. Bolgarska vlada "je prošnja odbila z ozirom na negotovo vedenje Rumunije."

Z zapadnega bojišča.

London, 13. marca. — Nemško naskakovanje Verduna je začasno ustavljeno, kakor naznanjata uradni naznanili iz Pariza in Berlina.

Vse vojskovanje snovi in danes je bilo omejeno na topniške spopade, ki so bili hudi ob vsej francoski fronti, kakor tudi okrog Verduna.

V zgornji Alzaciji, poroča Pariz, so Francozi odbili nemške prizadeve, vzeti nazaj zakope vzhodno od Seppois-a, s težkimi izgubami za Nemce.

Kakor izjavljajo francoski častniki, ki so povrnili v Pariz, presegajo nemške izgube v naskokih na Fort de Vaux zadnji petek in soboto vse prejšnje rekorde.

Nemci nekoliko pridobili.

London, 14. marca. — Po šestindeseturnem neprestanem bombardiranju francoskih linij je nemška pehota začela napad proti Verdunu, ki utegne postati odločilen. Pariz priznava nekaj malih nemških pridobitev.

Znano je, da so Nemci med odjevanjem pehotnih napadov spravili v osredje ogromno število pomožnih čet.

Te čete, baje najboljšje v nemški vojski, se zagajajo proti obroču trdnjave okrog Verduna vključno velikim izgubam. Vojaški kritiki tukaj pričakujejo, da bo prestolonaslednik nadaljeval borbo za vsako ceno.

Napadajo na celi fronti.

Nova ofenziva se je začela snovi, ko so Nemci pričeli ljute naskoke proti gozdu Haudremont, severovzhodno od Verduna, in proti gozdu Le Petre, petindeset milj jugovzhodno. Te naskoke je zlomilo francosko topništvo, kakor je naznanil pariški vojni urad danes popoldne.

Silnost nemškega bombardiranja francoskih linij med Bethincourtom in gozdom Cumieres je bila podvojena danes, nakar je nemška pehota ljuto napadla.

Odbiti so bili Nemci ob celi fronti z resnimi izgubami, po nočji izdanem uradnem naznanilu francoskega vojnega urada, ki pa je priznal, da se je Nemcem posrečilo, ustanoviti se v francoskih zakopih na dveh točkah

Ameriške čete že prekoračile mejo.

Carranza hoče sodelovati v svrhu, da se Villa s svojimi razbojniki zasledi in ulovi.

Nepripravljenost Zdr. Držav.

Sedem dni je preteklo, predno so mogle prve amer. čete prekoračiti mejo.

Washington, D. C., 13. marca. — Predsednik se je davi koj po svojem povratku poprijel zadebe, pomiriti generala Carranza. Po kratkem posvetu z državnim tajnikom je bilo uradno naznanjeno, da bo kaznovana ekspedicija omejena izključno na njeno pravo svrhu in da ni nameravano nobeno oboroženo vtiikanje v mehiškansko politiko, ampak nasprotno, da se hoče z ekspedicijo baš izključiti možnost posredovanja. Obenem je bil objavljen ameriški odgovor, v katerem zaveznica vlada popolnoma pripuša Carranzovo zahtevo, utemeljeno po načelu vzajemnosti, tudi mehiškanskim četam v potrebi dovoliti prekoračenje ameriške meje. Kar je v tem diplomatskem odgovoru vzbudilo posebno pozornost, so bile njegove laskave in izpodbudne besede.

Funstonove priprave.

Med tem vodi general Funston, kakor je predsednik morda slišal v svoje presenečenje, najobsežnejše priprave za vojni pohod. Iz načina, kako je generalni štab razdelil razpoložne čete, morata prijatelj in "sovražnik" sklepati, da pričakuje dolge in težavne kampanje in bojov z močnimi oddelki. Predsedniku je bilo tudi naznanjeno, da se Carranzove čete zbirajo ob meji tako, kakor bi se nameravale Američanom ipirati.

Kdo vodi Mehiko?

Nasproti je videti, da niti predsednik niti njegovi svetovanci ne vedo, kdo danes načemje mehiškanski diktatorski vladi, čeprav mora biti to za ves položaj od največje važnosti. V dobro poučenih krogih gojijo prepričanje, da je Carranza samo po imenu prvi načelnik, dočim menda vodi usodo dežele za vojnega ministra imenovani general Obregon, ali pa Louis Cabrera skupaj z ostalimi člani vlade. Cenzura v Mehiki je tako stroga, da je celo tukajšnji mehiškanski agent izjavil, da o tem ni natanko poučen.

Za povečanje bojne moči.

Washington, D. C., 14. marca. — Predsednik je danes naprosil kongres,

da sme spraviti armado na vojni stalež. Resolucija, ki mu podeljuje to pooblastilo, je bila predložena zbornici pozno popoldne in po desetih minutah sprejeta z 236. proti enemu glasu (socialističnega poslanca Meyer Londona, New York). Sklep ne predstavlja samo prve očitne vojaške odredbe v kongresu, marveč je znamenit tudi zato, ker pobija iz vladnih krogov izhajajoče zagotovilo, da se nima za Mehiko določeni ameriški ekspedicijski voj ničesar bati od Carranze in njegovih čet.

Po Funstonovi želji.

Resolucija bode za vojno službo v Združenih Državah razpoložne redne čete pomnožila za okroglo 20,000 mož in povišala njihovo skupno število na približno 50,000 mož. Po poročilih iz El Pasa je general Funston zahteval, da se najmanj tako število vojakov pripravi za naval na Mehiko in za mejno zaščito. V senatu bodo o resoluciji glasovali jutri in bo prejkone enoglasno sprejeta.

Kakor je naznanil vojni minister Baker, je general Funston dobil povelje, prekoračiti mejo, brško bodo vse priprave gotove. Te priprave pa še niso dovršene, kakor je videti. To je očitno edini vzrok, da ekspedicijski voj še ni odmarširal. Vojaška nepripravljenost Združenih Držav se je zdaj pokazala prav očitno.

Nepripravljenost Zdr. Držav.

Washington, D. C., 15. marca. — Dejstvo, da so ameriške čete začele korakati čez mejo danes na "kaznovalni ekspediciji" proti Villi, je vzbudilo zanimanje tukaj, ker je šele sedmi dan izja polkvoja v Columbusu bila armada pripravljena odmarširati. Ta dogodek kaže nepripravljenost armade za mobilizacijo celo v slučaju pohoda na lov razbojnikov. Ta nepripravljenost bi bila skoro smešna, da ni prepatetična.

Ekspedicija prekoračila mejo.

Washington, D. C., 15. marca. — Vojni minister Baker je dal nočjo ob 10. uri uradno naznaniti, da so ameriške čete prekoračile mehiškansko mejo. Naznanilo se glasi:

"General Funston je nočjo naznanil vojnemu uradu, da so ameriške čete vkorakale v Mehiko, ne da bi navedel natančni čas prekoračenja meje. V zadoščenju mi je povedati, kakor je razvidno iz poročila, da vojaški zastopnik mehiškanske dejanske vlade ni le prav nič ovrnil ameriške ekspedicije, ampak jo celo podpira, kakor je videti."

Kardinal Gotti resno zbolel.

Rim, čez Pariz, 14. marca. — Kardinal Gotti, prefekt propagande, je nevarno bolan. Včeraj popoldne je bil previden.

(Kardinal Gotti je prejel rdeči klobuk leta 1895. Kot prefekt propagande je eden najvplivnejših dostojanstvenikov katoliške Cerkve. Vse mislonske dežele, vstevši nekatere dele Amerike in Afrike, so pod sodno oblastjo njegovega urada. Rojen je bil v Genovi dne 29. marca 1834. Lani v septembru se je kardinal Gotti v svojem uradu onesvestil in zgrudil ter hudo udaril s svojo glavo ob tla, vsled česar so se mu lahno pretresli možgani.)

Francoske in britanske izgube.

Berlin, 12. marca. — Po uradnem poročilu francoskega vojnega ministra generala Gallieni na vojaški konferenci, tako pravi brzojavka iz Amsterdam-a, so znašale francoske izgube dne 1. marca 1916 kakih 800,000 mrtvecev in 1,400,000 ranjencev. Od zadnjih je bilo 400,000 težko ranjenih. K temu je pristihi 300,000 pogrešancev. Skupne francoske izgube znašajo 2 1/2 milijona, britanske pa 600,000.

Nesreča v žagi.

Pittville, Ky., 13. marca. — Štirje delavci so bili usmrčeni in dva sta bila hudo ranjena vsled eksplozije kotla v tukajšnji žagi.

Izvoz orožja prepovedan.

San Francisco, Cal., 13. marca. — Pristanjski kolektor John Davis je danes izdal prepoved za izvoz orožja iz te luke v Mehiko v zvezi s tozadevno odredbo washingtonske vlade.

Nasip predt.

Sioux Falls, S. D., 14. marca. — Reka Sioux je stopila čez svoje bregove in je predrla nasip severno od mesta. Z veliko silo pritiskajoče vodovje je že utrgalo odprtino do 100 čevljev široko in poplavilo veliko ozemlje.

Jolietška novica.

— G. George Rogina umrl. V sredo popoldne okoli 2. ure je previden s sv. zakramenti za umirajoče v Gospodu zaspal g. George Rogina, 103 1/2 Indiana street, ki je boloval izza dne 9. jan. t. l. Umrl je v 61. letu svoje starosti. Zapušča ženo in osem otrok. Bil je član društva Vit. sv. Jurija št. 3 K. S. K. J. in društva sv. Družine št. 1 D. S. D. Pogreb se bo vršil v soboto popoldne, s črno sv. mašo ob 9. uri v naši cerkvi. Več o boleznih, smrti in pogrebu prihodnjč.

Vojna ga zmešala.

Chicago, Ill., 15. marca. — Zapustivši list, v katerem je rekel, da se je naveličal življenja v Ameriki in da upa, da bo "h—č vzel Angleže in kuga prišla nad ameriške izdelovalce streliva", se je Clemens Bilz, 74 let star avstrijski steklar, včeraj zarana obesil na drevo v dvorišču za svojim domovanjem, 1855 Bissell st. Njegovo truplo so našli ob 6. uri jutraj. Njegova vdova je povedala policiji, da je bil potr vtled evropske vojne.

VAŽNO!

So čifutske tvrdke, banke in posamezne osebe, katere se pečajo s pošiljanjem denarja v stare kraje, ki imajo raznovrstne "nizke" in visoke cene.

Znano pa je, in morda ste tudi Vi uvideli, da so cene najbolj padle odkar je "Amerikanski Slovenec" otvoril svoj bančni oddelek. Mi smo pa to storili le za to, ker smo uvideli, da so nekatere tvrdke, banke in posamezniki, računali po dva, tri do pet dolarjev previsoko ceno in zdelo se nam je, da edino prava pot to preprečiti je s tem, da mi pošiljamo denar po pravi dnevni ceni. Tako se je tudi zgodilo.

Kadar pošiljate denar, imajte vedno v misli, da je bil že marsikdo opeharjen, ker je zaupal svoje težko prislužene novce posameznikom, nepoznamim tujcem, "bankam" in "bankirjem", ali kaki drugi neodgovorni osebi. Dotikrat se primeri, da je kateri ociganjen, ker mora plačati previsoko ceno za evropski denar.

Kdor pa je poslal denarje v staro domovino skozi bančni oddelek "Amerik. Slovenca", je zdaj trdno prepričan: 1) da je denar izročil v prave roke; 2) da je denar dospel kljub vojnim zaprekam v primerno kratkem času v roke naslovniku in je bil izplačan brez odbitka; in 3) da je vplačal ob pošiljativti za denar pravo dnevno ceno.

Za prejeti denar je naša družba odgovorna z vsem svojim premoženjem. Člani naše družbe so znani slovenski veljaki, ki posedujejo mnogo več premoženja, kot marsikatera banka. Bodite torej prepričani, da je denar, ki ga pošljete skozi bančni oddelek "Amer. Slovenca" popolnoma na varnem in bo tako sigurno izplačan naslovniku, kakor da ste mu ga osebno vročili.

Denar izplača v stari domovini c. kr. pošta potom ces. in k. poštne hranilnice na Dunaju ali Budimpešti, ali Prve Hrvatske Stedionice v Zagrebu ali katerega drugega državnega zavoda, in sicer popolno vsoto, kakor kaže tozadevna pobotnica, ki jo prejmete od nas. Vsako nedostatnost nam blagovolite takoj poročati, da se nemudoma uredi.

Posiljamo denar tudi vojnim ujetnikom v Rusijo, Italijo, Francijo in Anglijo.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da denar ne bo izgubljen. Ko smo prepričani, da in bil izplačan, denar vrnemo.

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastonj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočenem pismu kar gotovo papirnat denar.

Danes pošljemo v staro domovino:

Za 85c..	5 kron	Za 14.80..	110 kron
" 1.50..	10 "	" 16.15..	120 "
" 2.15..	15 "	" 17.50..	130 "
" 2.80..	20 "	" 18.85..	140 "
" 3.50..	25 "	" 20.20..	150 "
" 4.15..	30 "	" 21.55..	160 "
" 4.85..	35 "	" 22.90..	170 "
" 5.50..	40 "	" 24.25..	180 "
" 6.20..	45 "	" 25.60..	190 "
" 6.85..	50 "	" 26.90..	200 "
" 7.55..	55 "	" 33.65..	250 "
" 8.20..	60 "	" 40.40..	300 "
" 8.90..	65 "	" 47.10..	350 "
" 9.55..	70 "	" 53.75..	400 "
" 10.25..	75 "	" 60.50..	450 "
" 10.90..	80 "	" 67.25..	500 "
" 11.60..	85 "	" 80.50..	600 "
" 12.25..	90 "	" 94.00..	700 "
" 12.85..	95 "	" 107.25..	800 "
" 13.45..	100 "	" 131.00..	1000 "

Pri teh cenah je poština že vračunana. Predno pošljete večjo vsoto pišite nam za najnižjo ceno, da Vam prihranimo denar. Pošiljatev in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

FRANCOSKO TRDNJAVO VERDUN HOČEJO NEMCI OSVOJITI ZA VSAKO CENO. Krvavi boji za posest francoske trdnjave Verdun se nadaljujejo že več tednov. Nemci napredujejo, a le počasi in z ogromnimi žrtvami. Mapa (št. 3) kaže, kje pritiska armada nemškega prestolonaslednika na francosko linijo. Slika št. 1 kaže nemškega cesarja in prestolonaslednika (v središču) v glavnem stanu prestolonaslednikov; št. 2 kaže generala Castelnau (na levi) in generala Joffre, francoskega vrhovnega poveljnika, v posvetovanju. General Castelnau poveljuje četami blizu Verduna.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 15. marca. — V nedeljo bomo obhajali praznik Sv. Jožefa, patrona naše cerkve. Zjutraj pri 8. sv. maši se začne štirideseturna pobožnost in bode Sv. Rešnje Telo izpostavljeno v javno čiščenje, kakor tudi v ponedeljek in torek. Med štirideseturno pobožnostjo bode vsaki večer ob pol osmi uri molitve sv. Rožnega venca, pridiga in blagoslov s Presv. Rešnjim Telesom, in v torek bode sklep te pobožnosti s slovesno procesijo.

— V bolnišnici sv. Jožefa se zdravi zopet precejšnje število naših rojakov. Louis Prus je bil operiran na slepiču. Joseph Starasinič je prestal neko drugo težko operacijo, in ravno tako 2 leti stari Johnny Zoran. In večer je bila srečno operirana gdnca. Katie Lukanich, ki jo je spravila v bolnišnico neizbirčna appendicitis.

— Dvajset novih državljanov. Dvajset moških, rojenih v inozemstvu, je prejelo naturalizacijske papirje v ponedeljek popoldne, ko so povoljno napravili predpisano izkušnjo pred sodnikom Dibellom in zaveznim izpraševalcem. Izprašani so bili glede svojih sposobnosti za sprejem v ameriško državljanstvo. Kdor bi rad postal ameriški državljan, pa se boji predpisane izkušnje, naj se zgleda v naši slovenski šoli za državljanstvo, ki je bila pred kratkim otvorena v prostorih bančne trgovke A. Nemanich & Son, 1002 N. Chicago street. V tej šoli se vrši pouk vsak torek in četrtek zvečer od 8—10. ure. Učnina je nizka. Čim prej se uglasite, tem bolje — za Vas.

— Veliki klobuki za ženske bodo letos v modi. Ženske priznavajo, da so veliki klobuki neprični in okorni, ali nositi jih hočejo, ker tako zahteva moda. O ta moda — prismođa!

— "Ave Maria" nam je prinesla veselo vest iz New Yorka, da so tamonjši Slovenci dosegli to, po čemer so dolgi osem let hrepeli. — Lastno slovensko župnijo in lastno slovensko cerkev. Dne 14. jan. t. l. je newyorški kardinal-nadškof vprico obeh monsignorjev generalnih vikarjev sprejel v posebni audijenci pred. g. Benigna Snoj, O. F. M., slovenskega župnika, ter dovolil ustanovitev nove župnije in nakup v to potrebnega posestva. Mesec pozneje, dne 14. febr., je že bila sklenjena kupna pogodba za posestvo. Kupili so hišo števil. 62 na St. Marks Place ali osmi ulici, poleg prve avenue, za \$19,500.00, od katerih so \$5,000.00 takoj plačali, \$14,000.00 pa ostane kot mortgage na posestvu. Hiša je petnadstropna in se bodo pritrilje porabili za društvene dvorane, prvo in drugo nadstropje za cerkev, a vrhni nadstropji za župnišče. Z delom se prične t. dni. Okoli dne 4. julija bo delo dogotovljeno in nova slovenska cerkev slovensko blagoslovljena. — Prvo nedeljo v januarju na obnem zboru cerkvene občine je bilo rešeno važno vprašanje o slovenski cerkvi v New Yorku. Na obnem zboru je predsedoval g. Frank Sakser, ki je rekel: "Pet tisoč je treba, da damo na posestvo, katero mislimo kupiti. Ostalo gre na mortgage. To ni tako veliko. Zlasti pa ni veliko, ako vam povem, da vam ni treba spraviti skupaj vseh \$5,000, kajti \$2,000 že imate. Kdo je dal teh dva tisoč, to pa vam nič mar! Dal jih je g. Sakser sam. "Kakor bi elektrizoval ljudi," poroča Ave Maria, "tako je to vplivalo na navzoče. G. župnik je bil prvi, ki se je za njim oglašil in prispeval s celoletno svojo plačo, katero žrtvuje cerkvi, to je \$800. Tako sta samo ta dva darovala več kot polovico kupnine. Takoj so se pa priglasili še drugi in v četrto ure je bilo podpisanih \$5,180.00. Pri posvetovanju pred kardinalom-nadškofom je g. župnik pokazal podpisovalno polo in Njega Eminenca se ni mogel načuditi navdušenju, ki se je pokazalo tako krasno v toliko požrtvovalnosti. Zato se ni prav nič pomišljal dati započetemu delu svojega blagoslova in dovoljenja." Newyorškim rojakom čestitamo!

Aurora, Ill. — Cenj. uredništvo A. St. blagovolite mi odmeriti malo prostora v vašem listu. Delavske razmere so še precej dobre, ampak ne svetujem nikomur sem hoditi, ker delo se težko dobi. Kar se tiče na društvenem polju, se precej dobro imamo, ker imamo pogostoma veselice. Drugačnega novega nimam nič kaj posebnega, ker predpustni čas je že minul, drugače bi povabil vse slovenske fante in dekleta na predpustno veselico v maskarah, sedaj se pa pripravim za veselico v maju mesecu, bom že sporočil, kateri dan. Sedaj pa pozdravljam vse naročnike tega lista in listu veliko napredka. S pozdravom Frank Pucelj.

Brooklyn, N. Y., 13. marca. — Dragi mi Amer. Slovenci! Pošiljačoe naročnino, vam naznanjam, da sem bil nekaj časa naročnik na Sakserjev list Glas Naroda in sem ga zapustil, ampak Amer. Slovenci pa imam še zmerom od začeta. Tudi to bi še rad videl, da bi bil Amer. Slovenci še enkrat glasilo naše K. S. K. Jed, ker je bilo zmerom bolj v redu, kakor je pa

zdaj v novem glasilu. Sedaj vas pozdravim vse skupaj in vam želim vsem srečno Jožefovo 19. marca 1916. Jos. Kobe.

Chicago, Ill., 14. marca. — Cenjeni g. urednik A. S.! Priročilo vam pošiljam naročnino za Amerikanski Slovenec, ker se mi vaš list zelo dopada in ga ne bi smelo manjkati v nobeni slovensko-katoliški hiši, ker je res potreben vsakemu katoliškemu Slovencu v verskem in političnem oziru. Torej rojaki, naročite se nanj v kar največjem številu, in pripomnite, da skoro postane dnevnik. Koncem mojega dopisa pozdravljam vse čitatelje in čitateljice A. S.

Frank Zadravetz, 1330 N. Dearborn St.

Chisholm, Minn., 13. marca. — Rad ali nerad odgovorjam na hrup in na neopravičeno govorjenje simo-tamo in izustim postavno sledeče: Vsem ljudem na svetu živečim delati je sveta dolžnost, torej kdor ne dela, naj ne je. Ne smelo bi se pod nobenim pogojem prezirati in zavidati neizobraženega delavca trpina, in če se bolj so politiki zaviti, enkrat bojo odkriti, če tudi Peter in Pavel. Sedaj opozorim brez izjeme delavca trpina, če vam kedo poroče oziroma iz vas norca brije, da pik in "safla" je najlažje, izročite mu jo in mu recite, da je pomilovanja vreden. In to lahko storite lepim potom, ne da bi ga v obraz bili; kdor obraz drugega bje in to še po nedolžnem, sam nič vreden ni. John Vesel.

Crockett, Cal., 7. marca. — Cenjeno mi uredništvo A. S., prosim, da mi dovolite nekoliko vrstic v preljubem listu A. S., ker on je najboljši slovenski katoliški list v Ameriki, in Ave Maria, katere naročnik sem tudi jaz. In vam zopet pošiljem naročnino v znesku \$2, ker mi je že potekla. Delavske razmere niso še preslabe, kar se dela tiče, gre še dobro; dela se 8 ur na dan, in odkar je burno delo; je treba tudi bolj delati ko pred. Vreme imamo pa bolj hladno tu v Californiji. Voščim vsem vesele velikonočne praznike. J. N. G.

Ely, Minn., 10. marca. — Zopet se oglašam iz tega mrzlega "Severnega tečaja". Sicer ni velevažnih novic, da bi zanimalo cenjene čitatelje in čitateljice vrliga nam poludelnika Amer. Slov., ali vseeno vem in sem prepričan, da tisti, ki je bil že v teh mrzlih krajih, želi slišati o teh krajih, na kak način obstojijo.

— Kar se tiče dela, seveda je "allright" vse, plača je "fajn", samo delavskih moči je vedno preveč, in sam sem mislil, kje in odkod se dobijo "ovi ljudi", vsaki dan jih je vedno dovolj za delo. Torej tako vsak izprevidi, da ako je dovolj ali preveč delavcev, je tudi zaposlenje bolj težavno delo, ker "captain" vedno očita, da ima zadosti "ljudi".

Predpust letošnji je minul, in za njim prišel resni čas posta. Sicer je bilo nekaj "ohceti" tu, bil sem na eni sosedovi in, dragi g. urednik, kako "good time" sem imel, vi ne veste. Prav prijazno je bilo, in iz srca hvala g. Brodniku in J. Kunc. Vse najbolje! Zna sledi vedno v svojem teku, vedno snega več kot preveč. Upam, da pride vigred s cvetjem prej kot prej: in potem bo šel kožušček na stran in cvetje na prsa, pravega spomladanskega cvetja, in zapel bom čez dobrovono.

Kito cvetja mi je dala S cvetjem dala mi srce... Pozdrav! Leo. Stupica.

Eveleth, Minn., 12. marca. — Cenjeni urednik! Konec se je približal moje naročnine in zato vam jo pošiljem. Jaz imam dosti listov, vsi so res katoliški listi, nobenega nimam protikatoliškega, ali vaš je najstarejši list v moji hiši, zato mi je najljubši. In bi ga res priporočal vsaki družini, katere se kaj zanima za naše katoliške stvari, zakaj ravno tisti, ki bere dobre časopise, gotovo ostane praktičen katoličan in zvest svoji novi domovini. S pozdravom vam ostajam vaš dolgoletni naročnik George Shavor.

Minneapolis, Minn., 13. marca. — Zares, da človek, ki ne živi v velikih mestih, si jih rad ogleda. Tako sem si i jaz Minneapolis ogledal, ki je veliko mesto. Steje 301,408 prebivalcev. Izmud ulic se mi je najbolj dopadlo So. 5th street, severno od Marquette ave., potem Third str. in Hennepin ave. Ogledal sem si novi poštni urad in zaklje za poštnino, ki jih toliko nenkrat še nikoli nisem videl. Zatem sem si ogledal Court house, ki je zelo visoka stavba s stolpom. Tu notri sem našel velik kamnitni spominek v podobi človeka, ki sedi. Pravijo mu "Oče rek Mississippija". Tudi sem videl pred Craystel gledališčem vojaško orožje Amerike, seveda starega sistema. Strojna puška me je zanimala, zato sem vso naokrog ogledal. Tam je ležala torpeda in mislil sem si: aba, tako, takšna je krogla, ki predere parnike. Bili so še neke druge vrste stroja, toda večji kakor strojna mašina. U. S. vojak je pa zmeraj sem pa tja

korakal pri gledališču. V Minneapolisu se izdelujejo raznovrstne reči in jekla in lesa. Sploh se nahaja velika trgovija, ali za novodošlega delavca je bolj trda zaslužek najti. Vse povsod imajo le mešani prednosti. Tukaj se nahajajo največji mlini na svetu. Vse stroje pa elektrika žene. Slovenskih družin je 6 in nekaj samcev, med katerimi imam i jaz svoj sator. Izvedel sem, da v prejšnjih letih je tukaj več naših rojakov živelo. Večinoma ti so zdaj na farmah v Brockway, Minn. No, g. urednik, zdaj grem na kozarec piva. Da ste bližje, bi vas trital. Človek, 712 Univer. Ave. N. E.

St. Joseph Valley, Wash., 9. marca. — Veseli čas predpust je že za nami. Nastopil je resni postni čas, čas pokore in premišljevanja.

Veselic ta predpust je bilo pa kaj malo tukaj pri Slovencih. Je pač bolj žalostna veselica brez ječmenovca. Čeravno je bilo dosti časa od Božiča do pepelnice, vendar je potekel čas brez "ofceti". Gotovo, da je ta vzrok, ker imajo letos ženske "termin", da one prašajo moške prve za roko in arce. A ženske imamo pa ponos ter se nočemo ugnati s tem v kozji rog, da bi ne prašale, rajši čakamo še približno leto, ko bo zopet čas za moške Letos pa lahko zapojemo še isto resnično:

"Prišlo je do pepelnice, Me ostale smo saunce." Mogoče je pa le vzrok to, ker imamo letos jako hudo in mrzlo zimo. Mogoče, da bo na pomlad kaj poročati o "ofceti". Snega imamo pa letos precej vsjega skupaj, pravijo, da je padlo nekaj čez 14 čevljev. Ko bi vse ležal na zemlji, bi gotovo nič ne videli iz svojih koč. Sedaj pa že malo slovo jemlje od nas, gotovo se boji solnčne toplote. Naj končam, da se g. urednik ne zjezi. Pozdravljam vse slovenske hčere in sinove pod okriljem zvezdnate zastave Z. D. ter tudi onkraj oceana. Marie Torker, zastopnica.

Valley, Wash., 8. marca. — Dragi urednik A. S.! Malo se sliši iz te naselbine, zatorej jaz nekoliko napišem. Zimo smo imeli precej mrzlo, zdaj pa je postalo bolj odjužno vreme. Snega je še dosti. — Za delo dobiti je tukaj bolj slabo. Je nekaj žag naokoli, pa vseh ne potrebujejo; kar jih je, pa bolj slabo plačajo, \$1.75, a bode je \$5.00. — V verskem oziru je pa po navadi. Samo v pevskem zboru imamo pa svojih pevcev, kateri že dobro napredujejo pod vodstvom Mrs. M. Saverce.

Indianapolis, Ind., 10. marca. — Dragi g. urednik A. S., prosim, da mi dovolite nekoliko vrstic v listu A. S., ker želim odgovoriti na dopis ali bolj pa domače povedano, Mravljino trobožlanje v Glasu Svobode št. 19 z dne 7. marca t. l.

Gotovo je še cenjenim bralcem Am. Slovenca znano, da je bil priobčen v A. S. neki dopis dne 29. februarja, kjer je neki dopisnik prav pošteno okrcal tistega Mravlieta, ki je na lažniv način napadal našo slovensko cerkev in župnika. Torej ti še danes vsak pošten Slovenec reče, da si lažnik in obrekovalec sv. Cerkve. Sram te je lahko, pa saj menda ne veš, kaj je sramota. Pa si zopet začel svoj dolgi jezik stezati v Glasu Svobode v št. 19 dne 7. marca. Ali si morebiti mislil, da se te bojo vsi katoliško misleči Slovenci ustrašili? O ne, si se zopet zmotil. Mi nismo tako neumni kot si ti, ki tako neumno trobiš v G. S., da te morajo ljudje spoznati, da nekaj ni prav, se ti je začelo že mračiti; ali imaš preveč ali premalo slame v svoji butici, presodi si sam. Namreč si pisal, da tukaj imamo vsi delavci enako delo. O ti uboga zguba ti! Pa saj bi ti skoraj ne mogli zameriti, ker sam ne veš, kaj se pravi "molder man", ker ti nisi, ki ne znaš delati z drugim kot z obrekovanjem sv. Cerkve. Praviš, da smo tukaj delavci premlčni, da se ne damo organizirati in da ne boš ti miroval. Ker vidiš, da se narodu krivica godi. Ali boš pa ti odrešenik naroda? Menda že, tako kot je bil lansko leto Blatnikov Janez, ki je Slovensko ligo ustanovil, da bode narod odrešil. Pa ker ga on ni mogel, ti Tonček ga boš pa še toliko manj, ker imaš kredit pri Judah kot pes v cerkvi. Ali razumeš? Kaj se pa potem napaš kot tista žaba v luži, ki je videla vola na paši, pa si je mislila, da mu hoče biti enaka in se je začela napenjati tako, kot ti sedaj, namreč toliko časa, da je počila. Le pazi, da ne boš tudi ti tako naredil. Jaz ti svetujem zdravilo proti tvoji boleznini, da te ne bi napuh proti Cerkvi raznesel, namreč izbiš si vse napade proti Cerkvi in duhovnom iz glave, pojdi večkrat v cerkev k maši in prosil Boga odpušcanja, dokler ti je še čas. Ali veš, kako je Jezus Kristus prosil Boga: Oče odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo. In tako tudi ti lahko rečeš: Gospod Bog, odpusti mi, ker jaz nisem vedel, kaj sem delal. Ako pa sam ne znaš tega storiti, pojdi k našemu župniku in prosil za odpuščenje in poduk, ki ti ga bo gotovo drage volje dal. In ako ga bodeš znal vpoštevati, boš takoj spoznal, da nisi bil na pravi poti, da si bil le neki zbugidan. Ti si pisal, da je nekdo poslal Izraelcem mano in da ga ne bode več na svet. O ti si pa res maloverednež, ali ne veš, da je Bog vedno med nami? Toda ti ga ne boš videl, kakor tudi jaz ne, no pa za tebe je pa vseeno grdo, ki take stvari spraviš v dopis, da niso za na

voz, ne za na ramo. Pa praviš, da si organizator. To pa že res ni mogoče, saj ti vendar vsi ljudje skupaj ne zapujajo za en črni noht, tebi ne. Ti si pisal v G. S., da nisi bil varen hoditi po tvojih opravih naokoli. No, to si se pa res lepo pohvalil. Vsak človek, ki je poštenjak, lahko gre koder hoče, nikdo ne kaže s prstom za njim, so mu povsod vrata odprta. Ti se pa priložuješ, da te še stare žene niso pustile pri miru. To ni nič čudnega. Ali ne veš, da zlobnega človeka še vsak pes črti in laja nad njim še prej ko ga zagleda? In tako je pa tudi pri tebi, če se kaj spoznaš. Ti Tonček si nekaj čvekal, da gospodje pod katoliško zastavo imamo dovolj časa, da bi tebi odgovarjali na tvojo budalost. Pa ni res tako. Jaz, pisec teh vrstic, sem katoliškega prepričanja, pa delam vsaki dan, da si prislužim vsakdanji kruh. Mi ne ostaja dosti časa, toda toliko si ga pa zavzemam, da na tvojo budalost zmeraj lahko in trezno odgovorim. Ti si rekel, da ko bi mi v resnici tako delali kot je Kristus učil, ne bi bilo toliko nevoščljivosti na svetu, kot je je, in bi bili vsi ljudje enaki. Ali ni to dosti bedasta "suculiska" fraza? Ako bi bili vsi enaki, da bi imeli dosti denarja, ne bi hotel nobeden delati, misleč si, saj imam dosti denarja, si lahko kupim, kar hočem. Toda kje kupiti, če ne bi nikdo pridelal živeža. Nasprotno pa, da bi bili vsi tvojeja mišljenja, bi bilo pa zopet slabo, potem bi vsi ljudje samo laži lagali skupaj in cerkev in duhovne obrekovali. No pa saj nas so še v šoli učili, da kar Bog naredi, je vse prav storjeno, pa je tudi resnica. Bog je dal le človeku prsto voljo, da lahko stori, kar se mu zdi prav in obrne svoj talent, kamor hoče. Pa kakor sv. Cerkev uči od onega, ki je dobil en talent, pa je še tistega zakopal, da ni znal kam, tako si menda tudi ti s svojim naredil. Zato pa prijedeš, da si "suculist", "proč s Cerkvijo in duhovni" itd. Pazi se Tonček, da boš še morebiti prosil duhovna na pomoč, pa ti ga ne bo mogoče dobiti. Bog naj ti bo milostljiv, ako si še vreden usmiljenja.

Ti Tonček praviš, da si "suculist", pa stavim sto proti eni, da ti še danes ne veš, kaj so socialisti. Jaz poznam nekega moža, ki je socialist, toda ni Slovenec. Ta človek je socialističnega mišljenja, toda le za delavsko stvar in pusti cerkev in duhovne pri miru in gre vsako nedeljo k maši in daruje za cerkev po svoji zmoglosti. Pogled, tvoje "suculisko" mišljenje je pa drugo. Ti praviš: bolj ko morem Cerkev in duhovne obrekovati, več dobrega storim za socializem. Pa takim pri nas rečemo lažnivci in obrekovalci prve vrste. To je vse, kar ti človek more reči, ker drugega ne zaslužiš.

Naj zastopuje za danes, ker bode že tako preveč prostora povzelo v listu. Pa želim, da vseeno priobčite ta moj dopis, da ne bojo mislili "ta rudeci", da smo res katoličani tako bedasti kot so oni sami, saj tako se vendar sami izražajo v svojih dopisih. Res je, da smo navadni delavci trpini, ga nimamo ne enega med našimi delavci, da bi bil iz višjih šol, toda vam "ta rudeci" smo zmogni vedno odgovarjati na vsake napade. Ob koncu pozdravljam vse katoliško misleče Slovence širom Amerike in vam priporočam, naročajte se na list A. S., ki je v resnici najboljši list za katoliškega Slovence in najboljši branitelj sv. Cerkve. Naročnik K. J.

La Salle, Ill., 14. marca. — Zopet žalostna vest iz naše naselbine. Po dolge hiralni bolezni je preminul tukaj dobro poznani rojak Jožef Penea, doma iz Kranjskega nekje. Rajniki je bil star 48-let. V starem kraju zapuščala žena s tremi malimi otročiči. Umrl je v okrajni hiši (county house) 28. febr. Prišel je drugič v Ameriko pred dvema letoma. Bil je miren, priden delavec, a pri društvu ni bil nobenem, deloma radi starosti, deloma radi bolehnosti. Sorodnikov tukaj ni imel, pač pa dosti znancev, kateri so se zavzeli zanj in mu preskrbeli dostojen kaj pogreb. V ta namen so darovali sedeči dobri rojaki: Mat. Povše \$3; Frank Bruder \$2; po \$1: Leopold Paš, Fr. Reclj, Fr. Spizmiller, Fr. Senica, Fr. Furar, M. F. Kobal; po 50c: Louis Banič, J. Savnik, F. Grill, Roz. Plankar, V. Maček, J. Modic, Fr. Mal, Fr. Aister, Fr. Pirnar, J. Bučar, Fred. Bruder, J. Učenik, M. Zabkar, M. Zoran, Aug. Barborič, I. Mostič, P. Pirc, J. Samida, A. Kastello, H. Dular, Fr. Krulc, Mary Legan; po 25c: J. Pavlin, J. Oberč, D. Badovinac, A. Zorič, J. Zvone, M. Kline, J. Trdin, J. Marinič, A. Vranič, M. Barlič, A. Trdin, L. Jurman, J. Livk, K. Zust, F. Bruder, Št. Ovsec, H. Bruder, A. Svetina, Urs. Svetina, F. Aister, F. Jaklič, L. Zevnik, J. Jurkas, M. Brglez, F. Stusek, Mary Rebsel, J. Jerič, F. Teršelič, M. Sotošek, F. Udyanc, F. Robič, J. Setina, Fr. Pimec, J. Barbič, J. Gram, Fr. Maček, Ig. Možida, J. Rančigaj, M. Šimenc, V. Erjavček, A. Zagar, Mary Sitar, A. Ovsec, A. Meznarič, Fr. Pirnat, Mary Pirnat, Ed. Kamnikar, J. Urbanija, J. Smaguc, J. Pohar, Iv. Pohar, A. Kuhar, J. Senica; po 20c: J. Meglič, neimenovan, F. Grubar, J. Grubar, V. Peplnjak; po 15c: F. Bregač, F. Miklavšič; po 10c: J. Tomšič, J. Kostrevc, M. Lasič, J. Iljaš, A. Drganc, neimenovan, F. Jurman, neimenovan, Fr. Kladnik, F. Komatar, Fr. Zavrl, Jos. Novak. Skupno nabranega denarja \$38.00. Primanjkljaj darovali neimenovani. Torej najlepša zahvala vsem gg. da

rovalcem in kolektorjema Jer. Grill in M. Barlič, ki sta se dobrohotno potrudila nabrati imenovano svoto. Posredila zahvala pa čast. g. župniku Fr. Sa-loven, ker je brezplačno opravil kat. cerkvene obrede za umrlim. Bodi mu lahka tuja zemlja, v m. n. p. l. Poročevalce.

KRANJSKI STRELCI. Telefon se oglašil: "Halo, pokličite takoj našega stotnika!" Pustim telefon in stečem do stotnikove koč. Trkati sem moral precej surovo, predno sem ga sklical. Takoj je vstal in odprl. "Pri telefonu vas kličejo." Odgovoril ni nič, samo oči so se mu zaiskrile in v sami spodnji obleki je skočil do telefona. V telefonski sobici je ostal par trenutkov, nato pripiha ven ter pravi ordonancu: "Aha, alarm; sedaj jih bomo. Fant, teci po moštvo!" Sam se je hitro oblekel, poklical svojega psa "Fido", brez katerega nikamor ne gre, ter mirnodušno opazoval početje moštva.

Alarm! Vsi so vedeli, pri čem da so. "Sedaj jih pa bomo, kaj Pavle?" se je smeje obrnil k stotniku debelušast častnik. Stotnik Pavle je pa pozorno gledal v smer, odkoder se je imel prikazati sovražnik. "V strelske jarke!" se je glasilo povelje. Moštvo, ki se je bilo medtem zbralo pred stotnikom in prejelo municijo, je v trenutku izvedlo ukaz. Megla je bila in dež je rosil. Počasi so se plazili naprej... Pod hrabrom — morje. Sovražnikov prihod je tudi morje razkačil; z vso silo se je zaganjalo v skale. Zapihal je veter, megla se je vzdigala s tal in obzorje je postalo čistejše. Videle so se sovražne ladje, ki so se z nepopisno brzino podile proti nam. Žarometi so delovali kakor za stavo. Iskali so sovražnika, da bi nam dali cilj. Končno se jim je to posrečilo. Topovi so začeli svojo pesem. Brzgaljo je nad mojo glavo, da sem skoraj oglušil.

"Ho, pozor!" se oglašil za menoj stotnik Pavle ter me nemilo pogledal s svojo žilovko po zadnji plati. "Sedaj smo pa mi na vrsti. Fantje, pokazite, da ne nosite zastoj imena kranjskih strelcev." Fantje so razumeli in kakor toča se

je vsipal svinčeni dež na krov sovražnih ladij. "Glej, glej, ladje se že obračajo me čez kake pol ure opozori tovariš. In v resnici, ladje niso mogle prenašati našega božanja ter so žalostno in brez vsakega uspeha odjadrale proti domu. Še Pavletov Fido je parkrat zalajal za njimi in vsega je bilo konec. Smejati smo se morali. Pavle je bil laškega poraza tako vesel, da nas je pohvalil z lepim govorom. In že se je prišlo povelje, naj se poda moštvo spat. Podvojili smo straže in počasi odšli v gozd proti našim jamam. A zapeti smo morali še. Pavle je vzdignil svoj tenor, pevci so se zbrali in zadonela je slovenska pesem. Potem je zavladal mir. Slišali so se le tih enakomerni koraki straž tam daleč v ozadju. Parkrat je še zalajal Fido, nato vse tih. Dež in burja. Poddeset. E. Š., enol. prost.

Barvane koprene škodljive. Gospodična Martinovska iz Peterburga je šla na izprehod, obraz zastran z višnjevo kopreno. Na poti jo je ujel dež in več kapljic jej je skozi kopreno od katere so dobile barvo, prišlo tudi v oči, a mlada dama se za to ni zmenila. Toda že čez nekaj ur so jo začele peči oči ter se jej vlede, da jih niti premakniti ni mogla; zraven je pritisnil hud glavobol, vid pa začel pešati, dokler ni popolnoma oslepele. Zdravniko so dognali, da se je z višnjevo barvo, v kateri je bilo precej cinka, zastropila kri ter da ni gojovo, da bo zopet videla. Tako zastropjenje se je že večkrat zgodilo, a ne tako hudo. Vsekakor pa je treba biti pri nošnji koprene zelo previden.

Danes meni, jutri tebi. Znani londonski gledališki ravnatelj George Edwards, ki je vodja gledališča Gaiety, je nekoč rekel pri skušnji lepi, a nekoliko nerodni igralci: "Vsi plešete kot slon; pojditte rajde domov." O tej malo vpludni kritiki je čul tudi milijonar Frank Gould. Posledica vsega je bila, da je muhasti milijonar lepo igralko poročil. Kot poročilo darilo pa je pripravil svoji nevesti lepo presenečenje. Na tihem je namreč pokupil vse akcije gledališča Gaiety, ter jih podaril mladi ženi, ki more sedaj strogemu ravnatelju diktirati svoje želje. George Edwards je moral pač svojo odповed vzeti nazaj in v bodoče nastopala v gledališču mlada umetnica kot vodilna zvezda, čeprav pleše po menju ravnatelja "kot kak slon".

Mz. Clemens Raducha, 324 Palmer St., Detroit, Mich., je radil Severovo Zdravilo za obisti in jetra. Ko je imal obisto nepriliko ter nam je pisal: "Bil sem bolan več kot eno leto in pol. Potem sem izvedel o Severovem Zdravilu za obisti in jetra ter sem bil ojašan. Radl tega lahko priporočam to zdravilo vaim, ki trpijo vako obistnih neprilik."

Kadar vas hrbet boli

iščite vzrok. Mogoče je, da ga povzroča kaka obistna neprilika in zato rabite

Severa's Kidney and Liver Remedy

(Severovo Zdravilo za obisti in jetra) ki vas bo spravilo na pot k zdravju. Rabi se naj v slučajih vnetja obisti ali mehurja, zadrževanja ali puščanja goste vode, oteklih nog in bola v hrbtu katerega povzročajo obistne neprilike in v slučajih zlatenice ali kislega želodca. Izkazalo se je tudi kot zelo uspešno za odpravo močnega postelje pri otrocih.

Zapeka

se ponavadi tudi pojavlja med časom obistnih neprilik in da se pomaga zdravljenju, naj se rabi tudi SEVERA'S BALSAM OF LIFE (Severov Življenski Balsam) kateri je že večkrat izkazal svojo vrednost v zvezi s Severovim Zdravilom za obisti in jetra.

Cena Severovega Zdravila za obisti in jetra: 50c a \$1.00.
Cena Severovega Življenskega Balsama: 75c.

Vprašajte vašega lekarnarja za Severovo Pripravko. Ako vas ne more založiti, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, predst. CHAS. G. PEARCE, klad.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Nadučitelj Fran Šetina umrl. V Črnomlju je umrl 16. febr. po kratki bolezni ondotni nadučitelj Fran Šetina, imejitelj zlatega zaslužnega križca.

Doktorjem vsega zdravilstva je bil na graškem vseučilišču promoviran naš dolenski rojak Fran Gerlovič, nadporočnik pri 27. pešpolku.

Oglasil se je iz ruskega ujetništva poročnik Jožko Ovsenek z Brezji pri Trzinu. Pisal je že parkrat iz ujetništva.

Vič, 17. feb. Številno naših fantov se vedno bolj krči. Iz bojnega polja nam prihajajo žalostne novice, da je ta ali oni padel za domovino, pa tudi doma mladini smrt ne prizanaša. Danes ležita na mrtvačnem odru dva mladeniča: 22-letni Karl Petriček v Rožni dolini in 24-letni Franc Sluga na Viču. Tu zelo udomačena sušica jima je pretrgala nit mladega življenja.

Umrl je na Bledu Jožef Pogačar, vulgo Cesar v Zagorinah št. 30. Dobro so ga poznali blejski gospodje kaplani in jeruzalemski romarji. Mož velike postave, značajan, odločen, poln verne pobožnosti, reden naročnik "Domoljuba", "Bogoljuba", "Cvetja" je podpiral vsako blago napravo; vse svoje premoženje je volil v dobre namene.

Umrla je dne 15. febr. v Pijavgorici pri Škofljici gospa Franciška Jamnik, soproga ondotnega župana in gostilničarja v starosti 58 let.

Iz Št. Vida. V Št. Vidu pri Zatični smo pokopali Janeza Kastelic, po domače Kozlevčarja iz Sada, moža stare korenine. Z neumornim delom in pridnostjo svojih rok si je na malem posestvu, kjer je bilo mogoče rediti edino kravico, toliko opomogel, da je redil in zapustil šest glav živine. Poleg kmetije je bil tudi kolar samouk. Vstajal je po letu in po zimi ob štirih zjutraj in delal do desetih zvečer. Bil je iz šole, nam starejšim v hvaležnem spominu ohranjenega starosta-učitelja Andreja Turka. Svoj čas je bil tudi leta župan in 25 let občinski odbornik. Gospodar je bil 50 let. Zadnja leta ko je bil že izročil posestvo sinu, je pečal večinoma s kolarskim delom in s čebelarstvom. Kmetije so mu radi dajali dela, ker je napravil trdna kolesa. Pogrešali ga bomo. Zapustil je tri sinove. Starejši je gospodar na domu, druga dva sta bila poklicana pod orožje k 17. pešpolku. Jože služi pri stražnem bataljonu v Trstu. Mlajši Miha pa je bil dne 26. avgusta 1914 v Galiciji pri Goligori težko ranjen v nogi in od Rusov vjet. Bil je v bolnišnici v Moskvi in v Nižni Novgorodu. Sedaj se nahaja v mestu Samarkand v Turkestanu v srednji Aziji.

Iz Semiča. "Dol. Novice" so prinesle nam žalostno vest o prerani smrti prečastitega g. spirituala Mihaela Bulovec, ki je zdihnil svojo blago dušo v bolnici Usmiljenih bratov v Kandiji. Blagi pokojnik je služboval pred 25. leti v Semiču sedem in pol let. Bila je tu njegova prva služba. Mlad, ves vnet za svoj poklic, je tu neumorno deloval v cerkvi in v šoli. Ves srečen je bil, kadar je bil v šoli in skoro vse življenje kot duhovnik je posvetil šolski mladini. V semiški šoli je imel dve zelo nadarjeni deklici, ki sta se mu kot marljivi učenci posebno priljubili. Pošlje ju v Smilheh k č. šolskim učiteljem N. D. Ko sta dovršili tu 8. razr. ljudske šole, sta stopili v učiteljsko pripravništvo in po teh študijah v samostan č. šolskih sester N. D. in sedaj delujeta kot učiteljici ena v Smilheh, druga v Trnovem pri Il. Bistrici. Blaževal je za nje on sam. Poleg teh otrokov ni pozabil na semiške reveže. Kjer je videl, da je treba pomoči, tam je pomagala njegova darežljiva roka. Zato je bil pa zelo priljubljen pri vseh semiških župljanih. Da ga hranijo v lepem spominu njegove nekdanje učence semiške šole, so pokazale sedaj na tem, ker so darovale, da se bodo v semiški cerkvi opravile zadušnice zanj. Pa tudi njemu se je Semič tako priljubil, da je se v bolezni izrazil željo svojemu prijatelju, da si želi priti še enkrat v Semič, da bi še enkrat maščeval pri M. B. na Smuku. To željo kakor tudi še mnogih drugih želj je moral nesti v zgodnji grob. On je neumorno deloval, zato bi bil zaslužil splošno priznanje, ki ga pa ni dočakal, ker mu je smrtni angelj prej zatisnil oči. Lepše priznanje, kot ga more svet dati, pa uživa on sedaj nad zvezdami.

Iz Dolnj. Maharovca. Milo so peli na dan starega leta zvonovi župnijske cerkve v Št. Jerneju in pri treh podružnicah mrtvaško pesem. Došlo je žalostno sporočilo od vojnega gurata, da je padel častne smrti za bil ondi pokopan naš prijatelj sovaščan Franc Pavlin, posestnik. Rajni Franc je bil vrl mož S. L. S. in vse ga je spoštovalo vsled njegovega vselega splošnega priznanja, ki ga je bil član in odbornik, ga bode težko pogrešalo; povsod bode manjkalo. Za

pušča žalujočo ženo in 70letno mater ter pet nedoraslih otrok.

Mirna peč. 19. decembra t. l. je bil za našo faro vesel praznik, ker so blagoslovili mil. g. prošnovo župno cerkev. Ali je mogoče? Ob vojski in nova župna cerkev? Je mogoče, darsi ne brez največjih težav. Že začetek zidanja je bil izredno težek, kajti nasprotnikov ni manjkalo. Toda požrtvovalni stavbeni odbor je premagal vse težkote in začeli so zidati. Naenkrat je prišlo, česar se nihče ni nadejal. "Vojska!" je zašumelo v svet. Lepaki so klicali pod orožje — tudi mirnopeške može in fante, zidarje in pomagače! Delo je zastalo, a le za hip. Požrtvovalnost navdušenih faranov je pod vplivom že zgoraj pohvaljenega stavbenega odbora premagala tudi težave vojske. Nadaljevalo se je, sicer bolj počasi, a šlo je vendar! Delo je v velikem dokončano, cerkev blagoslovljena.

Novomeški trg. Marsikatera ženina-prodajalka je bila radi privijanja cen vže kaznovana, kupovalke se pa ščiti. 20. dec. so bile na novomeškem trgu kar naenkrat druge cene jajec. Novomeške dame za praznike zelo veliko rabijo, kajti slučaj, da je prodajalka zahtevala 12 vinarjev za jajce, so kupovalke iste "licitirale". Tako je jajce prišlo na 16 vinarjev, ali kakor je neka kupovalka djala, "osem krajčarjev". Take slučaje bi bilo treba ostreje prijeti, da se odvadijo tudi kupovalke delati draginjo; kajti ni dobro, da se prodajalko pripre, temveč tudi kupovalko, ker je ista po naredbi o privijanju cen tudi akznjiva.

Vinski prekupovalci. Janez Lužar iz Boštanja je bil že, ker je prodajal kot mesar meso predrago, kaznovan na 14 dni v zapor in 300 kron globe. Sedaj pa je bil začel skupovati vino. Nakupil je vina hektolier od 44 K, prodajal pa ga je po 90 K. Naredil je od 1500 do 1900 kron dobička. Novomeško okrožno sodišče ga je 22. t. m. obsodilo po par. 14 naredbe o privijanju cen na eden mesec v zapor in na 1000 kron globe, katero je takoj plačal.

Vinski prekupovalci. Janez Lužar iz Boštanja je bil že, ker je prodajal kot mesar meso predrago, kaznovan na 14 dni v zapor in 300 kron globe. Sedaj pa je bil začel skupovati vino. Nakupil je vina hektolier od 44 K, prodajal pa ga je po 90 K. Naredil je od 1500 do 1900 kron dobička. Novomeško okrožno sodišče ga je 22. t. m. obsodilo po par. 14 naredbe o privijanju cen na eden mesec v zapor in na 1000 kron globe, katero je takoj plačal.

V samostan je vstopila. Soproga ranjkega kranjskega deželnega predsednika barona Heina, Olga baronica Apraxin, je vstopila v samostan "tolaziteljic ubogih duš — auxiliatrices" v Marienburgu na Nizozemskem in nosi sedaj samostansko ime: Maria Olga Hein.

Izpred upravnega sodišča. Dako Makar v Metliki je kupil iz neke zapuščine več zemljišč in poslopij. Zemljišča so bila cenjena na 64,000 K, poslopija pa na 11 tisoč. Dediči so se postavili na stališče, da so zemljišča prenizko cenjena, nakar je Makar priknal še 10,000 K, a s pogojem, da smejo teh 10,000 K dobiti samo nedoletni dediči. Kar je bil Makar kupil za okroglo 86,000 K, to je potem prodal za 90,000 K. Pristojna oblast mu je predpisala, da mora plačati 3500 K iz naslova prirastka na vrednosti, češ, da primaknjenih 10,000 K ni šteti v kupnino, nego jih je smatrati za darilo. Makar se je pritožil na upravno sodišče, češ, da je plačal za zemljišča 74,000 K, ker so se mu zdela toliko vredna, pogoj pa, da naj dobe primaknjenih 10,000 kron samo nedoletni dediči, je stavlil le iz rodbinskih ozirov. Ker je torej za zemljišča s poslopiji vred plačal okroglo 86,000 K, skupil pa zanje 90,000 K, ni dolžan plačati prirastka na vrednosti. Upravno sodišče je pritožbi Makarja proti deželnemu odboru kranjskemu ugodilo in razsodilo, da prirastka ni plačati, ker znaša kupnina 86,000 K, prodajcina pa 90,000 K. Od 5 odst. difference pa na Kranjskem ni plačati prirastka.

Kot slikar na bojišče se bo podal naš domačin, slikarski mojster gospod Vaupotič.

Ogenj! Dan pred Božičem, t. j. 24. dec. ob 8. uri dopoldne je kakor običajno več opraviti s pečjo. Gospodinj pripravljajo kaj boljsega za prigrizniti. Tako je tudi naredila Marija Mikolič iz Mal. Brusnic. Pekla je in pripravljala "potice", kurila je dobro. Dasiravno se ji je že prej dvakrat vnela streha radi tega, ker ji je dimnik odletel, vendar to ni pustila tudi sedaj ne popraviti — se je vnela streha in ji je na pod isti se nahajajoče 40 mernikov žita, 3 mernike fižola, 4 mernike suhih češpelj in 1 mernik orehov zgorelo. Pri tem ognju je tudi 9 kosič našlo smrt. Skupna škoda se ceni nad 3000 K, dočim je zavarovana za 1000 kron.

Iz ruske bolnišnice piše Franc Bojane svoji ženi Ani v Smolinjovs pri Novem mestu različne stvari, ki so pa osebnega in družinskega pomena, mej drugim tudi sledeče: ...Ljuba moja žena, sedaj ti pa se naznanim, kako se mi kaj godi v daljni tujini. Godi se mi sedaj slabo, ker sem bolan in ne smem nič jesti; mi vse škoduje. Mislim sem, da bo kmalu mrt, da bodem kmalu prišel domov, toda miru še ni. Štirikrat sem bil že operiran, ker drugiče ne morem nič pomagati. Pa najhujše mi je, ko premišlujem voje drage otročiče, ki jih ne bodem nikdar videl več, in Tebe in ljubo do-

Duhovniške vesti. Apostolski kralj je imenoval ravnatelja somboletske škofove pisarne in nadzornika katoliških šol dr. Janoša Boda za kanonika. — Č. g. Anton Peršuh, kaplan v Dolu pri Hrastniku, je imenovan za vojnega kurata v rezervi. — Č. g. kaplan Anton Bratovič je iz Zibike prestavljen na Ponikvo.

Odvetniško pisarno v Celju otvoril vpkokojni c. kr. sodni svetnik Ivan Erhartič.

Po smrti odlikovan je bil učitelj Ferdinand Kovačič iz Selnice ob Dravi, ki je bil že odlikovan 19. oktobra m. l. s srebrnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne svetinje, je zdaj po smrti odlikovan še s srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste. — Po smrti je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste četovodja Maks Horvat, sin župana na Črni gori pri Ptuj.

Slovenske žrtve vojne. Od Sv. Marka pri Ptuj poročajo: Tudi v naši fari zahteva svetovna vojna mnogo žrtev. Te dni je sprejela tukajšnja Kmetova hiša od stotniškega poveljnika iz Srbije žalostno vest, da je padel njen sin Josip Bežjak, podomače Kmetov Joža, bivši posestnik v Pobrežju, fara Št. Vid. Smrtonosna krogla ga je zadela v srce ter ga takoj umorila. Zgodilo se je to kakih 48 km od Belgrade proti jugu. Pokojnik je bil že od začetka te vojne vedno na bojišču. Najprej na Srbskem, odkoder se je vrnil popolnoma čvrst in zdrav. Ko je izbruhnila vojna z Italijani, hitel je s svojo stotnijo na soško bojišče, kjer so ga sovražne granate s skalovljen popolnoma zasipale, da so ga komaj živega rešili. V pričetku druge ofenzive v Srbiji je moral zopet na srbsko bojišče, kjer je našel svoj koteček miru, svoj grob med svojimi tovariši na bojnem polju. Pokojnik je bil miroljuben človek in skrben gospodar ter zapuščal žalujočo vdovo in otroke. — Od Sv. Urbana pri Ptuj poročajo: Zelo nas je pretreslo žalostno poročilo, došlo z južnega bojišča, da je padel 15. decembra 24letni vrl mladenič Fran Bračič, posestnikov sin v Janevočih. Pokojnik je bil od začetka vojne na bojišču, in sicer najpoprej v Galiciji, v poletju je p aodrnil na italijansko fronto. In tukaj ga je zadela italijanska granata. Hud udarec je bil to za starše, posebno zato, ker je bil padli edini sin. Kamorkoli je prišel, povsod so ga imeli radi. — Iz Št. Ilja v Slov. gor. poročajo, da je v boju padel posestniški sin Karl Celcer iz Selnice ob Muri. Padli je bil pred kratkim odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno. Počiva v goriški zemlji. — S Sladke gore poročajo: Tudi iz naše župnije se žalibog mnogo fantov in mož ne bo več vrnilo z bojišč v svoj ljubi domači kraj. Tako smo tudi dobili poročilo, da vrelga, nad vse delavnega mladeniča Janeza Fidlerja ni več med živimi. Padel je na severnem bojišču. Padel je tudi skrben gospodar Jakob Jagodič, ki zapuščal neprekrbljene otroke in ženo. — Od Sv. Petra pod Sv. gorami poročajo: Ekonom Josip Gubina, ki je služil pri topničarjih v nemškem armadnem zboru, je padel na srbskem bojišču. Bil je jako priljubljen daleč naokoli. — Iz Kapele pri Radgoni poročajo: Že zopet je eden fant iz naše kapelske župnije postal žrtev vojne. Padel je na goriskem bojišču Fr. Močnik iz Velike Janjšberga. Na srbskem bojišču je bil ranjen od šrapnela v nogo a je vendar precej hitro ozdravel, nakar je bil poslan na karpatško bojišče; tamkaj se je po hudih naporih v velikem snegu in grozni zimi močno prehladil in k temu je prišla še neka huda bolezen. Zdravil se je po raznih bolnišnicah skoraj celo leto, predno je popolnoma okreval. Meseca septembra je prišel v Celje in tamkaj našel svojega mlajšega brata Ivana, ki se je tudi tamkaj zdravil. Meseca oktobra je bil France že spet pridelen marskottinji in tedaj je rekel njegov mlajši brat Ivan: "Tudi jaz hočem sedaj, da greva skupno." In sta tudi odšla na italijansko bojišče. Bojevala sta se kakih sedem tednov proti Italijanom, a kakor strela z jasnega neba pride poročilo od Itana, da je njegovega brata Franceta 18. decembra italijanska granata smrtno zadela in da ga krije že hladna zemlja pri Sv. Martinu blizu Gorice. Za njim žaluje zdaj zapuščena mati, sorodniki in znanci. — Od Sv. Janža na Dravskem polju poročajo: Došlo je žalostno poročilo, da je nemila smrt pobrala mladeniča Mihaela Radoliča. Služil je pri 47. pešpolku. Pri odhodu se je težko poslovil od ljubega doma in dragih domačih. Bil je v najlepši mladosti, star šele 23 let. Boril se je v Galiciji skozi 6 mesecev. — Lovec Franc Zamuda piše z Italijanskega bojišča: Dne 4. januarja je zidihnil svoj blago dušo Jakob Rantaša, doma v Rihtarovcih pri Kapele. Bil je začet od sovražne granate. Vsi smo ljubili rajnega zaradi njegovega milega značaja. — V neki ogrski bolnišnici je umrl 21letni vojak Jo-

žef Sedmak, podomače Bukovski, doma iz Jubbega v Savinjski dolini. Umrl je bil vpkolican v vojake 15. marca 1915. Meseca avgusta je šel na soško fronto, odkoder je bil pozneje poklican v Srbijo. Tam je bil težko ranjen. Prepeljali so ga na Ogrsko v neko bolnišnico, kjer je zidihnil in bil tudi pokopan. Pred odhodom na bojišče se je v obširnem pismu ljubeznjivo poslovil od svojih dragih. Zaklajal je: "Z Bogom, ti moja rojstna hišica, kjer je tekla moja zibelka, nikdar več te ne bom videl!"

V ujetništvu. Sv. Jakob v Slov. gor. Zopet se nam je eden oglašil iz ujetništva, in sicer korporal Jakob Kranjc. Pisal je, da je ujet v ruski Aziji. Vsi smo ga že imeli za mrtvega, ker že 14 mesecev ni bilo nobenega glasu od njega. — Sladka gora. Iz ruskega ujetništva se jih je že precej zglasilo, med njimi tudi Jožef Debenak in Miha Svetelšek. Iz italijanskega ujetništva sta se pa zglasila sin župana Fr. Buser in Fr. Dobnik.

Odlikovan je bil, kakor poročajo iz Celja, podpolkovnik 87. pešpolka Fran Peter z viteškim križcem Leopoldovega reda z vojnim okrasom in z železnim križcem II. razreda.

Zasačen slepar. V ptujski okoličici je orožništvo prijelo 51letnega na Ogrskem rojenega in v Celje pristojnega sobnega slikarja Antona Florjanc. Aretiranec se je potikal po ptujski okoličici in sleparil lahkoverne ženske na ta način, da se jim je predstavljal kot uradni krajnega glavarstva, ki ima nalog, pregledati dovoljene državne doneske družinam vpkolicanih in jih po svoji previdnosti znižati ali zvišati. Proti plačilu 1—2 K je seveda povsodi "zvišal". Na roki je nosil črnomren trak.

Vrat si je prerezal v Št. Rupertu pri Celovcu stanujoči Izidor Wieser.

Iz strahu ga je zadela kap. Dne 14. febr. popoldne sta v Celovcu zadela skupaj avtomobil Rdečega križa in voz cestne železnice. Nesreča se ni zgodila nobena in tudi poškodbe na vozoh so bile malenkostne. Vendar je imela nezgoda tragično posledico. Iz gostilne pri "Zamorcu" je videl dogodek umirovljeni nadučitelj iz Vrbe Rudolf Woschnitz; utrsalil se je tako, da ga je zadela kap ter je bil v nekaj hipih mrtev.

Statistika. Župnija Mohličice šteje okroglo 410 duš. Leta 1915 je bilo rojenih 12, od teh 5 nezakonskih. To je za 30 let sem največje število nezakonskih porodov v tej župniji. Je pač znamenje časa, ker je vojna marsikatero možitev preprečila. Umrlj jih je 12, odraslih 7, otrok 5. Poroke 3. V vojni sta dosežaj padla 2. Invalida v župniji 2; eden ima mrtvo desno roko; drugemu manjkata 2 prsta na levi roki. V vojni poklicanih je 53. Ujeti so 4. Za 3 se ne ve, kaj je z njimi. Vsi ujetniki so še zdravi in se nahajajo v kazenski guberniji na Ruskem. Eden piše da mu ne gre preveč dobro. Matevž Hribar, podomače Homar, pa je pisal svoji ženi, da se mu tako dobro godi, da bi še domači varuh (pes?) ne hotel z njim menjati. To piše kmet, ki doma nikakor ni razvajen. — Znanu veleposvetstvo "Dvor"—"Hof" v Mohličah je dobilo sedaj novega, stalnega posestnika. Odkar so prodali "grad" prejšnji stari in dolgoletni posestniki, je posestvo menjavalo svoje gospodarje skoraj vsako leto, včasih celo po štirikrat na leto. Posestvo je sedaj kupil Ljudomir pl. Zadurawicz, polkovnik v pokoju, rodom Poljak; njegova soproga je rojena Kranjica iz velugledne Kotnikove rodbine blizu Ljubljane. — Župnija Zvabek šteje 650 duš. V minulem letu je bilo rojenih 15 otrok; 14 zakonskih, 1 nezakonski. Umrlj jih je 20; 13 odraslih, 7 otrok. Poročen je bil en par, pa ta bolj zanimiv; kajti oba skupaj sta sedaj šestkrat poročena in nosita dvakrat šest križev, to je 121 let, in vendar živita prav srečno in zadovoljno! Obhajil je bilo 6450. Družba sv. Mohorja šteje 62 udst. Občinske doklade znašajo 33 odst., šolske 5 odst. V vojaško službo je bilo poklicanih 110, to je 35 odst. vseh moških. Na bojnem polju jih je padlo 6, in sicer 4 na ruskem in 2 na italijanskem bojišču. Vjeti so 4, vsi na Ruskem; pogreša se jih 5; Ruskih ujetnikov za delo imamo 40; 30 pravoslavnih iz Besarabije in 10 katoliških Poljakov. V obče smo z njimi zadovoljni. Letos so umrli Brnkovi oči, ki so se že l. 1866. vojskovali zoper Italijane.

Primorsko. V Gorici. Nek Slovenec, ki je bil pred par dnevi v Gorici, poroča: Z občutki, ki bolijo, se vozi človek proti Gorici. Tako lepo je bilo drugače tudi pozimi po lepi Vipavski dolini in nad Gorico je sijalo sonce, a v njej pa plalo živahno življenje. Sedaj je vse izpremenjeno. Drugo lice je dobila dežela ob bojišču, mesto pa gleda v došleca z raztrganimi udi. Koliko prijateljev in znancev, ki sem jih srečal kot begunce, mi je naročilo, naj stopim pogledat še k temu ali onemu v stanovanje, ako bi šel ravno mimo. Seveda vsakega skrbil, kaj je z opravo, kaj je s stanovanjem, in redek je, ki je spravil vse s seboj. Ni tako razbita

Gorica, da bi videl pred seboj same razvaline, se stojijo hiše, po ulicah in trgih se more vrstiti promet neovirano, seveda, kadar ne letijo granate in šrapneli iz Brd in drugih višin v mesto. Najhujše mi je bilo gledati poškodbe na slovenskih hišah in podjetjih, srce pretrese pogled na Trgovski dom, kjer je pričalo toliko lepih raznovrstnih in reditev o kulturnem, gospodarskem in političnem udejstvanju Slovencev v goriskem mestu! Trpimo pa vsi: Slovenci, Italijani in drugodoci; kdor je bil v Gorici ali kdor je ostal, trpi vsled vojne. Pred močno zadetimi hišami obstane ogledovalcu pogled — grozovit je moral biti tresk granate; luknje po trgih in ulicah, zidovje opraskano, trotoar razbit, šipe razbite. Ljudi sreča, "ako je italijansko vreme ugodno za to", ako pa grmi od tam, je mesto mrtvo, življenje je skrito pod zemljo. Toda kaj je vse to površno početno pregledovanje? V hiše treba stopiti, v veže, na dvorišča, na stopnice, v stanovanja. Ni prijetno pri srcu človeku, ki bi rad spravil svoje reči iz nesrečnega mesta in avarno, pa hiti v svoje stanovanje — o joj! Grušč in groblja! Zasut je dohod, s težavo si se preril do stanovanja, notri pa ne moreš; vse je zasuto, stene so padle skupaj in pokopale pod seboj tvojo opravo. In ko se človeku vtiskajo v srce bridka čutila, začne grmeti tam z bojišču in v mesto padajo težke granate. Občudovanja so vredni ljudje, ki še vstrajajo v mestu; tržijo tukaj nekateri, da je veselje, drugi živijo svoje navadno življenje dalje, kakor v mirnem času, spijo v svojih sobah, hodijo okoli, v kavarno, tako kakor pred vojno, prepričani, da se jim nič ne zgodi. Pozna pa se jim vojna — mnogo se jih je že postaralo, mnogo osivelo veliko prezgodaj...

Prva skrb. Postrešček: "Tukaj je zaboj piva!" Gospodinja: "Jaz ga nisem naročila." Postrešček: "Vi ne, ampak dijak, ki pride jutri k vam stanovat."

Ako hočete streho popraviti po za mla denar oglasite se pri HOLPUCH ROOFING CO. COMPOSITION FELT and GRAVEL ROOFERS Asphalt Roofing Over Shingles. Bell Telephone, Joliet 4213 Office, Room 3, Fargo Building. Corner Ottawa and VanBuren Street JOLIET, ILLINOIS.

CHARLES D. DIBELL ADVOKAT—LAWYER Soba 508 Woodruff Bldg., Joliet —CHICAGO PHONE 298: Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni. Govorimo slovenski jezik. Kolektivem in tirjam vsako vrstne dogove. Alpa se oglasite pri M. J. TERDICH, 1104 Chicago St.

W. C. MOONEY PRAVDNIK-ADVOKAT. 4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pismem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobenem naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3. NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA! Koncem leta 1915 je imela vlog. K 48,500,000.— Rezervnega zaklada K 1,330,000.— Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tričetr odstotkov odplačevanju na dolg.

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3. NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA! Koncem leta 1915 je imela vlog. K 48,500,000.— Rezervnega zaklada K 1,330,000.— Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tričetr odstotkov odplačevanju na dolg.

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3. NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA! Koncem leta 1915 je imela vlog. K 48,500,000.— Rezervnega zaklada K 1,330,000.— Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tričetr odstotkov odplačevanju na dolg.

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3. NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA! Koncem leta 1915 je imela vlog. K 48,500,000.— Rezervnega zaklada K 1,330,000.— Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tričetr odstotkov odplačevanju na dolg.

Chi. Tel.: Office 986, Res. 3342. Res. 209 1/2 N. Broadway Uradne ure: 9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m. Ob nedeljah od 10. do 12. Dr. S. Gasparovich Dentist :: Zobozdravnik Crystal Theatre Building 413 Cass Street. JOLIET, ILLINOIS.

NAZNANILO! Cenjenim rojakom v Jolietu naznanjam, da prodajam vse vrste pijačo, kakor: SEHRINGOVO PORTERJEVO IN CITIZENS PIVO v steklenicah in sodčkih.

Istotako najboljšo domače vino, zganje in razne druge pijače. Naročite po telefonu — Chicago tel. 4086. Pripeljem ob določenem času na dom zastoj. Jerry Laurič 210 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

Slovenecem in Hrvatom naznanjujemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare: Lutra 10c Minikin 5c Mike's Best 5c Michael Kochevar, Chicago, Phone 1689-L Northwestern Phone 809 1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

G. Svetlich J. Horwath THE CAPITOL BAR 405 CASS ST., JOLIET, ILL. Edina slovenska-hrvatska gostilna v osrednji mesta. Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst. DOBRODOŠLI!

NAZNANILO. Svojem znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na 1005 N. CHICAGO ST. Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst. JOS. LEGAN, GOSTILNIČAR, 1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.

STRANI OBSEGA Veliki Slovensko-Angleški Tolmač prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pismem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobenem naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3. NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA! Koncem leta 1915 je imela vlog. K 48,500,000.— Rezervnega zaklada K 1,330,000.— Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tričetr odstotkov odplačevanju na dolg.

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3. NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA! Koncem leta 1915 je imela vlog. K 48,500,000.— Rezervnega zaklada K 1,330,000.— Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tričetr odstotkov odplačevanju na dolg.

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3. NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA! Koncem leta 1915 je imela vlog. K 48,500,000.— Rezervnega zaklada K 1,330,000.— Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po 4 1/2 % brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike. Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tričetr odstotkov odplačevanju na dolg.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891. Prvi, najvecji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Združene države za pol leta...\$1.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za pol leta...\$1.50 Za Evropo za četrt leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in deharne pošiljave naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR. 19. marca Nedelja Jožef, žen. D. M. 20. " Ponedeljek Feliks in tov. M. 21. " Torek Benedikt, Serap. 22. " Sreda Jedert, dev.; Bazil 23. " Četrtek Viktorijan; Miki. 24. " Petek Marije Dev. 7 žal. 25. " Sobota Oznanje M. D.

DRUGA POSTNA NEDELJA.

Pet prizorišč božje pravičnosti—2. Raj.

Evangelij današnje nedelje nas pelje na vrh gore Tabor in nam pripoveduje, kako se je Jezus na gori častito spremenil. Gledaje toliko nebesko lepoto so občutili apostoli predokus nebeske blaženosti. Malo poprej je Gospod apostolom napovedal, da jih bo svet preganjal, da bo moral celo on umreti. Rekel jim je tudi "Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoj križ, in naj hodi za menoj." Se svojim spremenjenjem na gori je hotel Gospod apostolom dati poguma v času trpljenja z ozirom na to, kar jih čaka v prihodnosti. Tudi sv. cerkev nam bere evangelij o spremenjenju z namenom, da bi se mi v upanju na nebesko plačilo, tim bolj zatajevali in pokorili na tem svetu. Raj, katerega so nam naši prvi stariši zgubili z grehom, si lahko zopet prislužimo s pokoro.

V zadnji sobotni številki sem ti pokazal, ljubi bravec, kako hudo in kako naglo je Bog kaznoval napuhnjene angelje in za vedno pahnil v pekel. Danes hočemo pogledati drugo prizorišče božje pravičnosti in videli bomo, kako hudo je Bog kaznoval naše prve stariše v raju za njih greh. Sv. očetju menijo, da so angeli padli, ker so se v svojem napuhu vprič človečenju Sinu božjega. Človeške narava je mnogo nižja od angeljske, zato se je angelom za malo zdelo, da bi Bog postal človek, in da bi potem oni morali moliti Boga človeka. Njih greh je bil greh napuha, ki jih je pahnil v pekel. Iz njih napuha pa je prihajala njih nevošljivost. Nevošljivi so bili človeku, ker je Bog hotel postati človek. Ta nevošljivost pa je bila tudi kriva nesreče naših prvih starišev. "Po nevošljivosti hudičevi pa je smrt prišla na svet."

Zemlja se je blestela v svoji ravnokar vstvarjeni lepoti. Mej vsim vidnim stvarstvom je bil najlepši človek, krona vidnega stvarstva od Boga odločen v to, da vsemu stvarstvu gospodari. Postavil je Bog prva dva človeka v raj, kjer star imela vsega v obilju, ničesar jima ni manjkalo. Trpljenja, križev in težav prva človeka v raju nista poznala; zato imenuje sveto pismo raj raj veselja.

Kdo pa bi mogel šele popisati notranjo lepoto Adama in Eve, ki sta bila oblagodarjena s predragocnim za-

kladom posvečujoče milosti božje. Vse stvarstvo jima je prihajalo takorekoč naproti, drevesa so ponujala svoje sadje, živali so bile krotke in njima pokorne. Večje, nezmerno večje veselje kakor nad vidnim stvarstvom sta občutila Adam in Eva v občevanju z Bogom, ki se je z njimi ljubezljivo pogovarjal, kakor se pogovarja mati se svojim otrokom. Ko bi bila vstala Adam in Eva zvesta Bogu, bila bi ostala vsa ta sreča trajna in stalna in bila bi ta zemeljska sreča ale kakor nekaka predigra še večje sreče v večnosti. — Spomin na to prvotno srečo se je ohranil pri vsih narodih v njihovih pripovedkah. Kako to, da je minula ta lepa doba, kako to, da so tako hitro zginili srečni časi zlatega veka v raju? Kaj pa je bil vzrok, da se je raj spremenil v puščavo, ki le trnje in osat obrodi, kaj je bilo temu vzrok, da se je kraj veselja spremenil v solzno dolino? Kaj se je zgodilo, da je raj, kraj božje dobrotljivosti postal žalostnoprizorišče stroge božje pravičnosti? Vzrok te grozne spremembe je bil le en sam greh. Da le en greh, čigar groboje vsled naših strasti oslepljena duša čestokrat noče spoznati.

Zakaj in kako pa je Bog ta greh pristopil? Zakaj? Tega ne vemo, to je skrivnost. Gotovo pa je, da je Bog tudi prvima človekoma dal oni imenitni dar, ki je vzrok naše odličnosti, vzrok pa tudi naše nesreče. Bog je postavil v raj drevo življenja, postavil postavil pa je tudi drevo spoznanja dobrega in hudega. Dal je tudi človeka, kakor nekda angeljem, pristo v ljo, a dal jima je tudi prepoved, da naj ne jesta od sadu drevesa spoznanja hudega in dobrega. Hotel je Bog, da sta prva dva človeka Njemu pokorna in da se prostovoljno odločita za Boga. Žal, da Adam in Eva tega nista storila, da sta se zlorabo dane prostosti zabredla v največjo nesrečo.

"Zakaj vama je Bog zapovedal, da bide jedla od vsega drevja v raju?" Tako je vprašal nevošljivi satan v podobi kače Evo, ki se je sprehajala mej cveticami in drevesi raja. Zakaj? To je navadno prva beseda vsake skušnjave. Povsod kjer je zapoved ali prepoved nastopi skušnjavec k prosti volji človekovi in zapeljivo popraša, zakaj naj bi to storil, zakaj naj bi to opustil? Zakaj ta zapoved, čemu ta prepoved? "Sad dreves" — tako odgovarja še nedolžna Eva — "ki so v raji jeva; sadu drevesa pa, ki je v sred raju, nama je Bog zapovedal, ne jesti, in se ga ne dotakniti, da kje ne umrjeva."

"Ne bota umrla ne" tako je odgovorila zvita kača. Ne bodi neumna, ne daj se preplašiti, le nikar se ne boj, še bolj bota živela, odprle se bodo vama oči, spoznala bota kakor Bog dobro in hudo, poslala bota bogova in okusila bosta vso srečo in vso sladkost.

Ali si čul, dragi bravec, ono veliko besedo skušnjavčeve: "bota kakor bogova." Kaj stori Eva? Ona počne omahovati, njena domišljija ji slikava čarobnih barvah kako lepo bo, ako bota ona in njen soprog kakor Bog. Ona povzdigne svoje oči in vidi, da je sadež res lep in vabljev, poželi, stegne roko, odtrga, je in greh je storjen! Potem pa nese sad še Adamu in tudi on je in greši. Strašen in grozen grgeh! Res je, da je bila stvar sama na sebi malenkostna, toda prepovedana je bila strogo od Boga in vrhu tega narava naših prvih starišev ni bila pokvarjena in volja ni bila k hudemu nagnjena, zato je bil ta greh tako velik, tako strašen.

Kako strašen je bil ta greh, spoznamo iz njegovih žalostnih posledic, poznamo iz kazni, katera mu je sledila. Bog je usmiljen, a je tudi pravičen, gotovo pa kaznuje le toliko, kakor kdo zasluži. Da boš pa spoznal hudobijo greha pogledaj njegovo kazen, katero narekuje On, ki je večna ljubezen. Bog prekoleto zemljo, ki trepetala in se tresela nad hudobijo tega greha. Poprej rodovitna, ima zdaj le trnje in osat roditi, kaznuje Adama, ki naj si v potu svojega obraza s težkim delom služi vsakdanjega kruha, kaznuje Evo, ki ima v bolečinah roditi svoje otroke. Oba pa morata zapustiti raj in potirati se morata po zemlji, pravi solzni dolini. Oba jokata in zdihujeta, ob jednem pa morata pripoznati, da se jima ne godi nobena krivica. Kleče povzdigneta prva dva človeka svoje roke in molita: "Pravičen si, o Gospod in pravična je tvoja sodba!"

Kdo pa bi mogel popisati vse žalostne posledice, katere je imela ta nepokorščina naših prvih starišev. Zemlja je postala nerodovitna, z velikim trdom in naporom mora človek izsiliti iz nje sadu. Prišle so bolezn, vročina, mrz lakota, kuga, potresi, vojske, prišla je smrt. Kdo bi mogel šesteti zdihleje, katere je zdihoval človeštvo, solze, katere je jokalo, bolečine, katere je občutilo. Od kod vse to? Vse to je kazen za greh. Vzemi pa vse to, popiši, ako moreš vse to, vsega tega občutiti ne moreš, preveč bi bilo. Ako pa vse to popišes, premišljuješ in pretehtaš, boš prišel vendar slednjič do zaključka: "Pravičen si, Gospod in pravične so tvoje sodbe."

Italijanski pregovor pravi: "Ni je večje bolečine kakor v nesrečnih dnevih spominjati se srečnih dni." Primerjaj, dragi bravec, vso bedo, vso nesrečo sedajno z blaženostjo naših prvih starišev v raju. Greh je torej ono hudo, ki nas je pripravilo ob vso srečo in nas vkvvalo v verige suženstva za čas in, ako se ne spokorimo, tudi za večnost. Ali se boš tedaj še bratil s

tim sovražnikom? Ne, tako neumna menda ne boš. Napovej torej vojsko grgehu in ne daj mu mesta v svojem srcu! Raj, pozemeljski raj je človeštvo zaprt, toda ako se bojiš in ogiblješ greha, ti bo odprti pravi, večni raj, katerega predokus so občutili srečni apostoli na gori Tabor.

REV. J. P.

ALI JE VSEENO, KAJ VERUJEMO.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

Verski indiferentizem in razodetje. (Nadaljevanje.)

Vprašanje je toraj, ali je Kristus naložil isto dolžnost vsem svojim pomenalcem, to je, onim, kateri pripoznajo resnice, katere je On učil in apostoli ter njihovi nasledniki. Če morajo vsi verovati iste nauke, ne more biti več, kakor ena vera in neumno je reči, da je ena vera ravno tako dobra, kakor druga. Oni, ki je ustanovil eno vero in zapovedal, da jo morajo sprejeti čisto in v polnem obsegu, že samo s tem dejstvom obsodi druge vere kot iznajdbehudobnega duha, kakor pravi sv. Pavel: da bi zapeljal nedolžna srca.

Da je Kristus naložil tako dolžnost, se lahko dokaže iz več odstavkov v svetem pismu, kjer govori Kristus o Svoji cerkvi. Da vsakdo lažje razume hočemo navesti besede, s katerimi je Kristus zapovedal apostolom, da naj uče Njegov nauk vsem narodom. Da pa ne bo mogel nihče ugovarjati, zato bomo vzeli te besede iz protestantovskega evangelija: "Vsa oblast mi je dana, v nebesih in na zemlji. Zatorej pojdit, in napravite si učencev med vsemi narodi, krščite jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha: učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal: in glejte, jaz sem z vami vselej, prav do konca sveta." Matej, XXVIII, 18—20. "In rekel jim je, Pojdit po vsem svetu, in pridigujte evangelij vsemu stvarstvu. Kdo veruje in je krščen, bo zveličan; kdor pa ne veruje bo pogubljen." Marko, XVI, 15, 16.

S temi besedami je dal Kristus apostolom dvojno dolžnost. Prvič, da uče vse narode; ne ta ali oni narod, ampak vse brez izjeme. Ali kakor pravi sv. Marko: "Pridigujte evangelij vsemu stvarstvu. Razvidno je, da je Kristus hotel, da bo Njegova vera splošna vera celega sveta. Ljudje bodo morda zavrgli to vero; kar bi bilo pa zoper Njegovo željo, voljo in namen.

Drugič, Kristus ni svojim učencem zapovedal samo učiti vse narode brez izjeme, ampak pridovati vsem iste nauke. "Učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal." Prav nič jim ni dovolil, da bi si sami izbirali ali izmišljali. Učiti morajo vse evangelije vse narode: karkoli je zapovedal, vsemu stvarstvu.

Ko je zapovedal apostolom tako učiti vse narode ravno iste nauke, je zapovedal slovesno in pod najstrožje kaznjivo, da morajo vsi narodi sprejeti razložene nauke. Takoj namreč "pristavi": "Kdor veruje in se da krstiti, bo zveličan; kdor pa ne veruje, bo pogubljen." Kar ni zapustil apostolom ničesar v razmotrivanje, je zapovedal, da uče vse narode in cel evangelij; ravno tako ni dal ničesar na izbiro onim, katerim se evangelij oznanja. Vsi, brez izjeme morajo verovati, in in sicer, verovati, kar se jim pridiguje; kajti, če ne verujejo, bodo pogubljeni, ali kakor pravi protestantovska izdaja, "bodo prokleti!"

Ali se to glasi kot verski indiferentizem? Ali more Kristus, kateri je rekel tako jasno in odločno, da, kdor ne veruje bo proklet — ali more Kristus reči kaj takega? "Ena vera je ravno tako Bogu dopadljiva, kakor druga." "Ena vera je ravno tako dobra, kakor druga." "Nič ne de, kaj kdo veruje, da le po svoje dobro živi." Če lahko kaj takega reče, ni Bog, ker bi sam Sebi nasprotoval; v prejšnjem poglavlju pa smo dokazali, da je Kristus pravi Bog od pravega Boga — resnica samo, večna in neizpremenljiva resnica.

Da pa ne bi kdo zopet oporekal, čes, da so bili apostoli uboga stvarstva, katera se lahko motijo, napačno razumejo in lahko nehotje vodijo ljudi v zmoto, jim je obljubil Svojo lastno pomoč in pomoč sv. Duha; hotel je, da so razloženi nauki neoporekljivo pravi, kakor če bi bili prišli iz Njegovih ust. "In glejte, jaz sem z vami vse dni, prav do konca sveta." "Tolažnik pa, Sveti Duh, katerega bo Oče poslal v mojem imenu, vas bo učil vsega in vas bo spomnil vsega, kar sem vam govoril." Apostoli so bili res zmotljivi ljudje, toda Kristus jih je poslal vsem narodom kot nezmotljive učence, katerih nauki nosijo pečat Njegove resnice. On dan je prišel na svet, da pričuje o resnici z Božjo nezmotljivostjo, katero hoče pokazati vsem narodom po apostolih. "Kakor je Oče mene poslal, tako jaz vas pošljem," jim je rekel. "Pojdit toraj in si napravite učencev med vsemi narodi... učite jih izpolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal." Ker morajo učiti z neizmotljivo oblastjo, morajo vsi verjeti neovrgljivo vero; kajti, če ne verjamejo, bodo "prokleti!"

ČAS.

(P. Adolf pl. Doss — Mirov.)

Cena večnosti je čas. V času le najdemo Boga, torej ima čas božjo vrednost. Zakaj čas je življenje in življenje je dejanje. In de-

janja so merodajna za tehtnico večnosti.

Dragocen je čas, ki objema, kot lup jedro, večnost, Boga samega.

Čas je most, ki se spenja za te iz niča v večnost, skozi čas vstopiš v večnost.

Čas je milost, največja milost, ker je pogoj za vsako milost. Daj prokletemu čas — in rešen je, daj blaženemu nebeski glas — in dvigne se prestol njegov.

A čas je iz določenih časov: leta so v njem, meseci, tedni, dnevi, ure, minute, trenutki...

Čas je drag, torej so ure dragocene, so trenutki dragoceni. Dragocen je današnji dan, ta ura, ta trenutek, ki zdaj beži. Zakaj, iz takih trenutkov sestoji čas, kakor tvori zlata prah grebo zlata.

Ni prihodnji trenutek dragocen za te — ker ga moraš še le imeti; tudi pretekli ne — unil je za vedno; sedanjni trenutek je vtoj: njega zgrabi, on je tu; tega lahko, tega moraš izkoristiti: on je tvoj čas.

Čas preteklosti — čas pravice, — čas prihodnosti, — čas previdnosti. Sedanjost, ona je čas usmiljenja!

Čas: tako dragocen in odločen, zakaj bežiš tako hitro, da te ne opazim? Moje oko vpiram v tebe, a že te ni več v hipu, ko sem mislil, da te držim. Že je sedanjost postala preteklost; prihodnost je sedanjost. V sedanjosti se združita preteklost in prihodnost.

Na reko gledaš: val, ki si ga objel z očmi, je izginil, drugi je tam. Izpodrinil ga je: nič trdnega, nič stalnega.

Glej, ta kratka leta, drvijo naprej in jaz hodim pot, na katerem se ne vrnem več.

Naši dnevi tu na zemlji so kot senca. Kakor roza vzbrsti človek in beži kot senca.

Kaj je naše življenje? Dim, ki ga gledamo za hip, a ga že ni več.

Kakor senca je naše življenje in kakor brzi sel, ki drvi mimo; in kakor ladja, ki hiti po širokem morju, a brazde se za njo kmalu umirijo; in kakor ptica, ki ne pusti sledu v zraku; in kakor puščica, za hip v zraku, v solncu, da izgine — za vedno.

In tako tonejo naši dnevi, ure naše in naši trenutki brez sledu v ocean večnosti.

Uvene mladost, kdaj sem bil dete, deček kdaj? Mladiška leta, kam bežite? Vedno močnejše se vzpenja na me val časa, viharneje pljuskuje valovi: vedno bliže oceanu. In tu je morje, preden si spregledal.

"Čas, čas, ustavi se!" Zaman zamre obupen klic v burnem valovanju, zaman.

"Vrni se, izgubljeni čas!" Brezupen klic: ne vrnejo se valčki na širnem oceanu.

O, deška leta, veselja polna in miru: vrnite se!

Zaman. O, mladiška leta: ko so mi ukradli nedolžnost: vrnite se!

Zaman. O, doba mladosti: ko sem zamudil veliki dan, zapravlil najboljšo moči: vrnite se!

Zaman. Zaigrani trenutki, brez cilja prodani trenutki, izgubljeni za me, izgubljeni za večnost: vrnite se!

Zaman. Od greha oskrunjeni trenutki: vrnite se!

Zaman. Jesen mojega življenja, ki gre že zimi, noči v obraz: bodi pomlad!

Zaman. Uveli listi, od slane pomorjeni: vzbrstite!

Zaman. Stezo hodim, kjer ni povratka! Ker ne le sebe vali čas v brezkončnost, jaz sam sem čas, jaz sam plavam v njegovih valovih. Kam?

Le eden stoji mirno in večno: On, ki je ustvaril čas, ustvaril nas: Bog, Večni, Neizpremenljivi.

Pri Njem čas stoji v tem vrvenju in pehanju. Se hoče ustaviti? — Okleni se Boga!

Tedaj bo čas drvel mimo, ne bo se

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O. Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill. Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev," Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

te dotaknil. Kar pograbi, je le zemeljsko na tebi, ki ni namenjeno za večnost. Najboljše si shranil! Sin moj! Drži čas, ceni ga, varuj ga! Morda, morda kmalu ne bo več časa za te. — Ne ogoljufaj dneva, ki ti je dan za večnost. Zakaj, kakor trava je človek: zjutraj cvete in poganja, a zvečer jo pokose in usahne. (Ps. 89., 6.)

ZA NAŠE GOSPODINJE.

Volnenih oblek ne gladi večkrat, posebno takih ne, ki so zamolke barve, ker se rado zgodi, da dobe pri glajenju madeže in "špegle". Najbolje je, da obesi obleko za malo časa v vlažno klet ali ob deževnem vremenu na okno. Potem se razvise zmečkana obleka sama od sebe. Lahko zmociš tudi tenko rjuho, jo oviješ in zagrneš v njo obleko, ali pa obesi obleko nad vrelo vodo.

Bele jope (bluze) zavij v ruto, ki je jako poplavljen; tako ne bodo pormenele čez zimo. Bele in pisane obleke se ne smejo dotikati, ko vise v omari. Napravi iz starega zagrinjala ali kaj podobnega prevleko, ki se zapne okoli bele obleke z bučkami ali z gumbi. Take prevleke s oprav koristne pri vseh oblekah, posebno za svilene, ker branijo, da ne more prah do njih, kajti prah blago najbolj razjeda.

Mokre slamnike in klobuke s trakovi obesi tako, da visi vse pentljanje navzdol, dokler se ne posuši. Potem vzvraj lepo; če je potreba, zgledaj. Čez zimo spravi slamnike na popirni podlagi na suhem kraju, trakovce ovij okrog vrata in pripi, ali pa snemi vse doli. Suho sadje se ohrani tudi več let popolnoma dobro in zdravo, ako

imaš spravljene na suhem kraju, kjer ni nobenega neprijetnega duha. Posebno pripravne za to so velike, lončene posode, ki niso nič prevlečene. Nekateri spravljajo suho sadje v vreče, ki jih obesijo na zračnih, suhih prostorih. Dobri so tudi zaboji, pregrade, ki imajo toliko odprtine, da je pač prostor v njih zraven, da pa vendar živla ne more blizu.

Če postane krompir sladak (kadar nekoliko omrzne), ni več posebno zdrav in tudi tako užiten ni več. Popravi se nekoliko na ta način, da se pristavi k ognju v mrzli vodi; ko nekoliko zavre, se prva voda odlije ter dolije druga, vroča, ki se potem v njih krompir popolnoma dokuha.

Vladarji in flora.

Edvard VII. je zelo ljubil cvetlice ter jih tudi sam sadil, čistil plevela in jim prilival. Cesar Viljem II. se zanima le za rastline, ki neso dobiček, dočim preživi Viktor Emanuel večino prostega časa na vrtu, kjer s svojo sprogo zaliva cvetlice. Tudi po svojih sobah ima razpostavljenih vse polno cvetic v loncih. Pokojni danski kralj Kristijan IX., kakor tudi umrli perzijski šah bi bila najrajši vedno v prosti naravi ter se nista nič kaj dobro počutila v zaprtih salonih. Belgijskega kralja zanima najbolj čebula, katere ima nasajene najrazličnejše vrste; bivši preds. Roosevelt kot sin praktične Amerike goji vse vrste žita, Fallieres pa najbolj ljubi vinsko trto.

NA PRODAJ HIŠA IN 2 LOTI NA 502 Otis Ave., Rockdale. Vprašajte v hiši: Jos. Turk, 502 Otis Ave., Rockdale, Ill. 3114

Kam vlagate Vaš denar? Je-li vlagate Vaš denar v banke, ki špekulirajo z bondi in delnicami? Vaš denar je najbolj na varnem, ako ga vložite v banko, ki posojuje izključno samo na prvi mortgeje; torej na sigurnost. Naša je edina banka v Pittsburghu, ki se ne spušča v nikake špekulacije, marveč vsak cent, ki ga naša banka posodi je vključen na prvi mortgeje. Mi plačujemo našim vlagateljem po 5% obresti in jamčimo absolutno sigurnost. Ako hočete, da bo Vaš denar sigurno in varno naložen, poslužite se sigurne banke. Pittsburgh Deposit & Title Co. 331 FOURTH AVENUE, PITTSBURGH, PA. Inozemski oddelek: ANTON ZBAŠNIK, manager.

PIRUHE IN PISANICE ZA VESELO VELIKONOČ najraje pošiljajo rojaki in rojakinje iz Amerike svojcem v staro domovino V GOTOVEM DENARJU To Vam pa najsigurneje, najhitreje, najcenje in najtočneje izvrši stara in zanesljiva domača tvrdka AMERIKANSKI SLOVENEK 1006 N. Chicago St. (Bančni Oddelek) Joliet, Illinois PRAVE CENE DENARJA NAJDETE NA PRVI STRANI "A.S." Mi garantiramo vsako pošiljatev, da denar ne bo zgubljen. Ko smo prepričani, da ni bil izplačan, denar vrnemo.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914
Inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Paserter, Joliet, Ill.
Tajnik.—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik.—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Castello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasiło: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8 člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniaji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

NAZNANILO.

S prvo nedeljo po pepelnici (letos dne 12. marca) je nastopil sv. velikonočni čas.

Sveta mati katoliška Cerkev zapoveduje v 4. cerkveni zapovedi: "Spovej se vsaj enkrat v letu. — Prejmi o velikonočnem času sv. Rešnje Telo."

Naša organizacija — Družba Sv. Družine sestoji iz katoliških mož, žena deklet in mladeničev.

Službenim potom se torej na tem mestu opominja vse ude Družbe Sv. Družine, da stori svoje versko dolžnost. To pa se lahko izvrši do praznika presv. Trojice, ki letos pade na 18. dan junija, ker na ta dan se konča velikonočni čas.

V nadi, da bomo vsi udje D. S. D. spoznili to dolžnost, sem z bratskim pozdravom,
Jos. Klepec, tajnik D. S. D.

NAZNANILO.

Društvo Sv. Družine št. 1, D. S. D., naznanja vsem svojim članom in članicam, da je v sredo, dne 15. marca pop. ob 2. uri član našega društva in organizacije, gospod

JURIJ ROGINA,

v svojem stanovanju na 103 Indiana St., Joliet, Ill., v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v soboto po sv. maši ob 9. uri.

Vabijo se udje tega društva, da se udeležijo sv. maše in pogreba (ne korporativno), ako le mogoče, da skaze mojemu sobratu zadnjo čast. Ker naše društvo ne koraka, zato si naj omisli voz, kdor hoče iti na mirovdor.

Pokojnega sobrata priporočamo v molitev in blag spomin.
Za Dr. Sv. Družine, št. 1, D. S. D.
GEO. STONICH, predsednik.
JOS. KLEPEC, tajnik.

IZ GORICE.

Ljubljanski "Slovenec" z dne 20. jan. poroča:

Pišejo nam: V Gorico nas je prišla zopet pozdravit velika 28 cm granata. Dne ... t. m. krog 4. ure popoldne je padla na trg Sv. Antona, kjer se sedaj prodaja zelenjava. Naredila je 2 m globoko, veliko in široko jamo in vrlega zemljo in kamenje na vse strani. Ljudje, ki so stali v bližini, so vsled zračnega pritiska popadali po tleh, a drugega hudega se jim ni zgodilo. Mlekarju Humarju iz Sempasa, ki se je vračal domu in bil kakih 50 m proč od onega mesta, je vrglo na voz zemlje in kamenja; granata mu je torej napravila delo, da je moral z voza spravljati nametano zemljo. Konj se mu ni splašil, ker je že čez 40 let star. Druge nesreče, hvala Bogu, ni bilo. ... t. m. zjutraj krog osmih je bilo videti nad mestom velik italijanski aeroplan, ki se je obrnil po vipavski dolini, a je moral radi streljav iz naših topov hitro kreniti nazaj proti Italiji. Blizu Tržaške in Mirenske ceste so danes tudi precej padale granate in šrapneli majhnih kalibrov. Videti je bilo tudi več italijanskih ujetnikov, ki so jih peljali skozi mesto; neki kmet jim je rekel: "No, sedaj ste pa vendar v Gorici po tolikih mesecih!" Na obrazil ujetnikov je bilo videti, da so jako zadovoljni. — Vino se toči v gorških gostilnah skoraj povsod po 2 K liter; pivo se le redkokdaj dobi. Civilnih oseb je v mestu še približno 10.000. Po mestu se potika veliko lačnih psov in mačk, ki so jih pustile ondi stranke in begunci. Pošto dobivamo dnevno enkrat, in sicer krog desete ure dopoldne; raznašajo pismo.

Gorica, 15. januarja.

Ponoči je bilo strašno gromenje naših topov, neprenehoma do jutra. Uspeh smo kmalu videli, ko so se zjutraj začeli italijanski ujetniki skozi mesto voditi; bilo jih je v enem samem transportu krog tisoč, med njimi več starih pa tudi prav mladih dečkov in več višjih častnikov.

Blizu Stračič pri Soči se je krog tretje ure zjutraj priklatil v hlev posestnika J. K. nad 300 kg težak prešič. J. K. je bil slišal neki ropot ter je šel pogledat, kdo mu gospodari v hlevu. Pa je našel sredi hleva velikega prešiča. Hitro gre klicat ženo in ji pove, kaj je našel v hlevu. Žena se vsa razveseli, češ: ravno prav, ko je šep tako neusmiljeno drag; da bi nam žival le ostala. Ko je pa prišla v hlev, je videla ležati ondi veliko — 28 cm italijansko granato, ki ni eksplodirala. Sedaj je ženi hitro upadlo vse veselje in še huda je bila na moža, ker jo je za norca imel.

Pekarni obratuje v Gorici še sedem, med njimi tri slovenske. Krompir se je zadnje čase močno podražil; pred 14 dnevi je bil še po 16 vin. kilogram, sedaj je pa po 28 vinarjev. Čuti se tudi pomanjkanje tobaka; dobi se po enkrat — dvakrat na teden.

Ker je izgubil Italijan danes toliko ujetnikov, si je od 3. do 4. ure popoldne zopet privoščil Gorico in jo bombardiral; največ izstrelkov je padlo za gradom, škoda ni velike.

Gorica, 16. januarja.

Gromenje topov ponoči se je že kar vdomačilo. Kalibri granat se po glasu razlikujejo kakor strune na goslih. Danes zjutraj ob 5. uri je udarila velika granata v mljn gosp. Resberga in napravila mnogo škode.

Danes je bil prav lep solnčen dan in se je videlo že izredno veliko ljudi po mestu in okolici.

V Gorici imamo še dva zdravnika: gg. dr. Pitamica in dr. Grešiča; slednji sprejema tudi stranke ter je prejel od cesarja zaslužni križec.

Ker imamo sedaj par dni mrzlo pa jasno vreme brez megle, so nas zopet redno začeli obiskovati italijanski aeroplani, ki vsak dan krožijo nad mestom in okolico. Naši seveda te obiske ujudno vračajo in vedno letajo v Italijo. Danes je šel skozi mesto lep trans-

port italijanskih ujetnikov, med njimi en višji častnik. Dalmatinski in kranjski vojniki pravijo, da italijanski vojniki lahko pridejo v Gorico kot ujetniki, italijanska armada pa nikdar ne pride v Gorico.

Zadnje dni se mudi v Gorici g. delžni glavar Faidutti.

Danes popoldne smo imeli lep pogreb s Piacute; udeležba pri pogrebu je bila mnogoštevilna, a seveda povčini ženske, ker moških je tu dosti manj.

RAZNOTEROSTI.

Žalostna usoda nekdanjega Mehikanca.

Na Dunaju je nedavno umrl v največji bedi umirovljeni preglednik cestne železnice Ivan grof Dubsky. Kot mlad mož je odpoval s cesarjem Maksimilijano mv Mehiko kot konjeniški ritmojster; ko se je vrnil domov, učil je pri grofju Colloredu jezdarjenje, slednjič pa dobil službo preglednika cestne železnice. V svojem stanovanju je hranil zanj dragocen spomin na nesrečnega cesarja, stenško uro, ki jo je nekoč dobil od Maksimilijana v dar. L. 1904 je stopil v pokoj, toda radi male pokojnine bi se mu bilo vrlo slabo godilo, da ga niso k sebi vzeli usmiljeni bratje.

Dežniki z okni.

Iz Pariza prihaja vest, da bodo došli v modo dežniki z malimi okenci iz stekla. Vendar pa to ni nova misel. Sredi 19. stoletja je živel v Draždanih neki čudak, ruski knez Putjatin, ki je imel tak dežnik. Ko je bil še deček, ga je ugriznil grizljiv pes njegovega učitelja, ki je kmalu nato stekel in erknil. Od tedaj se je Ptjatin neprestano bal hudih psov, kljub temu, da je bil znan ljubitelj psov. Zato je imel dežnik in solnčnik s steklenimi okenci, da je mogel pravočasno videti pse in se jim umakniti. Obenem je nosil tudi posebne čevlje, da bi jih ne mogel pregrizniti kak pes. Drugače pa je bil ta čudak zelo duhovit človek in je občeval s Schopenhauerom.

Žena in medicina.

Živahno gibanje za emancipacijo žensk je našlo odziv tudi med dunajskimi, ki opirajo svoje zahteve na zgodovinska fakta: V starodavnem Egiptu je bila medicina v ženskih rokah, o čemur svedoči ime egipčanske lekarke Merisanch. Znano je tudi, da se je kraljica Kleopatra bavila s toksikologijo. Pri starih Germanih je bila boginja medicine Eira. Ženske so bile lekarke in so zdravile v rastlinskih sokovi in veljale tuintam za čarovnice. Bavile so se tudi s kirurgijo. Tudi židovske žene so se pečale z zdravilstvom, ali z manjšim glasom. Na Japonskem so od 7. stoletja po Kr. medicinske šole, v katerih igrajo žene veliko vlogo. Rimske "medicæ iurate" in "obstetrices" so bile v medicini zelo izobražene. Več zgodovinskih imen priča o tem, kakor Antiochis, Elephantis, Salvina Lais, Aspasia itd. Iz krščanskih časov se omenjajo imena sv. Teodozije v IV. stoletju, sv. Nicerate in sv. Hildegarde, avtorke dela "Chisica". V novejših časih ženska spretnost v medicini boljbolj raste, osebno, kar se tiče porodništva. Mnogo ženskih knjig in razprav priča o tem. Znane so ženske kapacitete v tej stroki: Ludvika Bourgeois, učenka slavnega Parcia, dvorska babica Marije Medicejske, žene Henrika IV., Sarv Stone, Marija Teodory v Siebold i. dr. Nekaj upravičenosti je torej le v tem ženskem gibanju.

Znamke s črnim robom.

Angleški poštni minister Mr. Sydney Buxton je svoje dni nekoliko pošalil z javnostjo, prav posebno pa z nabiralci poštne znamke. Pri nekem obedu, h kateremu ga je povabilo društvo nabiralcev poštne znamke, je omenil minister, da veliko ljudi ne more trpeti pisemskih ovitkov s črnim robom, ker so preveč vidni, in da se ga je že z več strani prosilo, da bi izdal pisemske znamke z ozkim črnim robom. Da ne nasprotuje tej želji občinstva in da namerava najprej poskusiti z majhno izdajo. Nabiralcem bi s tem gotovo ustregel, ker je umljivo, da bi postale te znamke z žalnim robom sčasoma gotovo prava redkost. Pet mesecev so čakali nabiralci pisemskih znamk po celem svetu na izdajo teh redkih znamk. Ni prešel dan, da ne bi došlo angleškemu poštnemu ministru kako vprašanje po teh znamkah. Vprašanci so dobivali vedno negotove odgovore. Končno se je moral Sydney vendarle udati in pokazati pravo barvo, toda ta ni bila črna. Sicer ni podal oficijelne izjave, kajti sicer bi nastal med nabiralci pravi hvir ogorčenja, ali povedal je zaupno nekemu časniškemu poročevalcu, da ni nikdar resno mislil na izdajo žalne znamke.

Velikanska pečena ura.

Poleg solnčnih ur so pečene ure najstarejša priprava za merjenje časa. V dobi Rimljanov so bile tako v navadi kot danes stenske ure. Za splošno uporabo najbolj govori, da je predstavljal čas starček s pečeno uro v roki. Peščene ure so bile v navadi še v srednjem veku. Rivalstvo je v sedem-

RABIMO

dobrega mladega moža, ki govori dobro angleški in je dobronan v slovenski naselbini, v oddelku čevljev in moške robe. Lepa prilika za pravega človeka. Vprašaj: M. L. Stern ali pa vodjo na First Floor v Stern's Big Store, Joliet, Ill. 2:31

DOBRO DELO

s plačo po \$5.00 na 8 ur, zamoremo dobiti za onega, ki od mene kupi hišo s veliko prodajalno za vsakršno trgovino in 11. sobami, razdeljenimi za mala stanovanja. Hiša je moderna, gas, elektrika, voda, stranišča, vse je v hiši, ter je vedno polna ali zarentana, ter nosi po 15 odst. obresti od naloženih denarjev. Prodaj radi boleznih. Cena hiši je \$3.300.00. Položiti je treba samo \$800.00, a ostalo se pa vknjiži za izplačila. Pišite na:

J. JONES,
3:31 Box E., Gary, Ind.

FARMA NAPRODAJ.

V slovenski stari naselbini v St. Josephs, Valley, Wash., se nudi lepa prilika za Slovence, ki si hoče napraviti svoj dom. Farma obsega 80 akrov dobre zemlje. Poldrugo miljo od mesta Valley, blizu slovenske kat. cerkve in šole. Več pove

JAKOB TORKER,

ufn (St. Josephs) Valley, Wash.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

Novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Moje blago bo najboljšo, najčistejše in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Paserter

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

PREMOGOKOPI SE RABIJO.

Oženjeni ali samci zamorejo dobiti takoj delo v pramogorovu (kolmajni), kjer so jako dobre razmere in kjer se zamore napraviti dosti denarja. Pišite takoj ali pa se oglasite osebno, pri

United Coal Company

1705 1st Nat. Bank Bldg., 5th Av. & Wood St., Pittsburgh, Pa.

Ta banka plača

3%

obresti

na vlogah

Joliet Trust & Savings Bank

Barber Building, Joliet, Ill.

Glavnica \$100,000.00 Jamstva fund \$50,000.00

ARCHIBALD J. McINTYRE, Pred.
ERVIN T. GEIST, kasir.
THOS. F. DONOVAN, Podpred.

TA BANKA JE POD DRŽAVNIM NADZORSTVOM.

S KANALSKEGA.

(Izvirno poročilo "Slovenca".)

Januar 1916.

"Kaj takega pa še nisem videl!" je dejal neki vojak na L., kjer bivajo ba- je ljudje po hišah v sredi med našimi in sovražnimi zakopi. Tako drzni pa mi v Av. nismo, vendar pa životarimo v vasi, streljaj od Laha. Strelji iz pušk prihajajo celo do konca vasi. Ubili so nam s puško dve osebi (tudi eno žensko), več pa jih je bilo ranjenih na polju, ali v senožeti, moških in ženskih. Lah menda sodi po sebi: češ da so to sami preoblečeni vojaki. Od topa je bil ranjen en deček, ki je pa ozdravel. Za to pa smo drugače občutili vsi grozoto vojne: strah, razrušenje, požar! Eno osebo je pozneje zadel mrzod; verjetno vsled prestalega strahu.

"Avanti brig...!" je dejal oni.

V okolici so jeli gmeti topovi 3. jedinja in od tedaj se je to ponavljalo netetokrat. Najprej so streljali na opokarno, potem na vrt za Rdečim križem, 18. avgusta pred cesarsko mašo v cerkev, takrat brez škode, okoli 20. avgusta na šolo. Najhušje pa je bilo zopet za cesarjev god 4. oktobra. Priložni sem že prejšnji dan, da bo hudo za 4. oktobra. In res je padlo v par

urah 145 težkih granat v vas, ki je pričela goreti in smo med streljanjem morali prenesti Najsvetejše v župnišče. Grozno je bilo, ko je pogorela županova hiša in druge na vasi in je Lah streljal naravnost v plamen, da bi se požar bolj razširil ter da bi zabranil gašenje. Zelo hudo je bilo po vseh svetih, ko je priletelo v enem popoldnevu okoli 200 izstrelkov na vas.

Zrakoplovi so vsakdanja prikazen. Z bombami so povzročili na planoti večkrat strah, enkrat zažgale smreko, v Č. pa tudi hiše.

V okolici je požgan V., uničeni so L. in kakih 8 drugih krajev je več ali manj poškodovanih. Naša vas je zelo porušena, ali požgana. Hudo sta bila zadeta večkrat cerkev in stolp; v notranjosti je večinoma vse razbito, tudi tabernakelj, durice snete, zagrnjalo prevotljeno! Nedotaknjen je ostal ciborij in vsi križi po cerkvi; manj sta poškodovana stranska altarja in zakristija. Kupola je razbita, streha cerkvena deloma. Podružnica D. M., kjer so imeli baje Turki svoječasno hlev in je bila cerkev l. 1841. zopet posvečena (l. 1480. je plačala cerkev 20 soldov, šilingov dvema vohomoma proti Turkom) je dobila zdaj tri strele stolp enega. Zvonove so odpeljali na ši hraniti.

Vaščani so v teku teh grozot delo-

"DOLINA KRVI"

(GLENANAAR)

POVEST IZ IRSKEGA ŽIVLJENJA.

Spisal Patrick A. Sheehan. Iz angleščine prevael Franc Begar.

(Dalje.)

"Bojim se, da so plesnive in da jih boste morali zavreči."

"Nič ne de, nič ne de! Koliko sem dolžan?"

Uboga žena je zapazila na njegovi postavi in v obnašanju nekaj posebnega, kajti postala je nemirna in začela trepetati. A rekla je vendarle:

"Ali menite, da bi bilo šest pens preveč?"

Beraška cena, ki jo je zahtevala in ki je označevala skrajno bedo, in njeno ponižno-proseče obnašanje je globoko genilo velikega moža. Položil je polkrona na blagovnjak, toda ona je dejala:

"Ne morem zmenjati, gospod. Vzemite denar, saj lahko plačate, kadar zopet pridete."

Porinila je novce predenj. On ga je vzel in obenem prijel za njeno roko ter rekel:

"Norah!"

Ona je prebledela, oči so se ji široko odprle in vprašala je, ne da bi umeknila roko:

"Kdo ste Vi? Kaj je?" Nato ga je nenadno in bliskoma spoznala.

"Ted!"

"Da, jaz sem. Veseli me, da me poznate. Mislil sem, da sem se preveč izpremenil."

Nekaj trenutkov sta se molče gledala po tako dolgi ločitvi in njegova močna roka je mehko počivala na njeni. Zelo ga je veselilo, da ga je tako hitro spoznala, in gledal jo je in gledal ter izkušal spraviti v sklad to izpremenjeno postavo in te poteze z onimi, ki jih je nekoč poznal. Slednjič je ona izpregovorila:

"Ravnokotako se mi zdi, kakor bi bil vstal od smrti."

"Veseli me, da me nisi popolnoma pozabila."

"Kako bi te pozabila?" je odgovorila skoro nezavedno. Tedaj se je nenekrat domislila, kako bi se mogle razumeti njene besede, in je zardela. Ko se je tako nepričakovano izpremenila, se mu je zazdelo, kakor bi zopet videl Noro svojih sanj. Toda to je hitro izginilo in pred njim je stala le trudna, skoro ostarela vdova.

"In to je tvoja hči, kajne?" je rekel oprostivši roko in kažoč na Tessijo.

"Popolnoma ti je podobna, kdor te je — da, tako ti je podobna," je zajeceljal, "da sem jo poklical 'Norah!' ko sem stopil noter."

"In kako dolgo si že doma?" je vprašala Norah.

"Nekaj mesecev."

"In se nisi nikoli oglašil!" je vzkliknila očitanje.

"Ležal sem bolan v hotelu. Nekaj sem se bil poskušal."

"Tedaj si ti tisti Amerikanec," se ji je posvetilo, "o katerem je govoril ves kraj?"

"Menda," se je on nasmehljaj. "Se nikoli se nisem tako proslavil kakor sedaj."

"In k tebi me je pošiljal župnik, naj ti grem streč?"

"Da. Zal mi je, da nisi sprejela njegove ponudbe. Marsikatero bridko uro bi mi bila prihranila."

"Tedaj si bil zelo bolan?" je vprašala in velika skrb se ji je posvetila v oči.

"Tako hudo ni bilo. Pa misliti si moreš, kako zapuščenega in bednega se človek počuti v tujem kraju, kjer cele tedne živa duša ne izpregovori z njim besede."

"Njo je čudno vest zapekla, kakor bi bila ona kriva vseh tistih težkih dni, ki jih je preživel, in to se ji je poznalo tudi na obrazu."

"Ali bi bila prišla, če bi vedela, da sem jaz?" jo je vprašal, ko je zapazil njen pogled. "Reci, da bi!"

"Ne, Ted, ne bila bi prišla, dasi se mi smiliš, ker si toliko pretrpel. Pozabiva, kar je bilo."

"Izpremenila si se, Norah," je rekel otoplo. "In jaz sem menda tudi. Toda želel bi te povprašati o onih, ki so že umrli."

"Ali greš v sobo?" je dejala, kakor se mu je dozdevalo, neodločno. "Nikogar ni notri, samo Kathleen. Soba je prav majhna in tesna," je pristavila, kakor bi se hotela opravičiti.

Bila je res prav majhna in tesna in mabo opravljena. Nekaj starih, vegastih stolov, na njih preperela, slaba prevlaka, v kotu temna omara, na steni nekaj podob, okrašeni s popirnati rožami, in miza, pri kateri je sedela Kathleen — to je bilo vse. Ravnalu, medla in sajasta, je borno svetila, dekle si je moralo zelo napenjati oči, ko je bralo, in dolgi lasje so ji padali na knjigo. On je pomislil na svoje udobno stanovanje ob jezeru in pod Sierro, na bogato opravilo, ki si jo je bil naročil iz New Yorka, na verando, prerastlo od divjih, bohotnih ovijavk, na svoje zložne naslanjace in počivala, na knjige in slike in zopet ga je zelo zabolelo v srce. Ko je gost vstopil se je Kathleen ozrla od svoje "Irske zgodovine za mladino" teh hotela oditi. Dolgo, globoko, prodirajoče ga je gledala ter mu hladno in hitro podala roko v pozdrav. Mati je dejala:

"Ni treba hoditi Kathleen. To je moj stari prijatelj."

Deklica je sedla in se zopet nagnila nad svojo knjigo ter se ni več zmenila zanj.

On je sedel na ponujeni mu stol in rekel:

"Ali smem kaditi, Norah?"

Ni mu bilo ravno do kajenja, toda živci so mu trepetali in zelo si je moral prizadevati, da ostane miren.

"Lehko," je odgovorila preprosto.

Nekaj trenutkov je molče kadil. V sobi ni bilo slišati glasu. Kathleen se je sklanjala nad svojo knjigo, toda zdajpazdaj je začutila, da ga njene ostri, sive oči opazujejo. Slednjič je izpregovoril malo neodločno:

"Slišal sem, da mi je mati umrla kmalu potem, ko sem odšel v Ameriko?"

"Ne prav kmalu," je rekla Norah ter vstala, da zakuri borni ogenj, ki je kuhal, grel in služil vsem drugim domačim potrebam. "Menim, da si bil že šest mesecev zdoma, ko je zbolela. Potem je ležala več kot dvanajst mesecev in nato umrla."

"Kaj pa ji je bilo?"

"Nekateri pravijo to, drugi ono. Zdravniki so rekli, da so ji ginile moči, toda ona je vedno trdila, da ji je počilo srce."

To je bila odkrita resnica, toda Norah je bila vedno odkrita, zaradi česar je ni nič manj ljubil.

"Ali si izpolnila svojo obljubo, Norah? Vem, da si jo."

"Kako obljubo?"

"Da boš večkrat pogledala k njej in da ji boš vse sporočila, kar sem ti rekel."

Govoril je, kakor bi se to bilo dogodilo včeraj. Petindvajset let je minilo in nič se ni poznalo, da je pozabil tedanja bridkost in strast.

"Da. Malokdaj je minil dan, da ne bi šla k njej. Donal Connors ji je bil dober prijatelj v onih težkih časih."

"Pošten mož je bil. Ali je še živ?"

"Se vedno je tak hrust kakor nekdanj. Sedaj ima polno hišo otrok."

"Toda drugi del tvoje obljube! Ali si povedala materi moje sporočilo?"

"Povedala sem ji," je dejala. "Toda eno dejanje velja več kot mnogo besed," je pristavila.

Zopet je izpregovorila žalostno resnico. To je globoko čutil. Vedel je, da skesane besede niso mogle zaceliti smrtne rane, ki jo je bil zadal svoji materi.

"Če se sedaj ozrem v preteklost," se je branil, "se mi zdi, da nisem mogel drugačije ravnati. Menim, da sem prav storil, ko sem odšel. Krivice bi ne mogel nikoli popraviti. One besede bi ne mogel nikoli preklicati."

"Hudo mi je, da tako govoriš," je dejala Norah. "Tvoje matere ni ubila beseda, temveč to, da si jo za vedno zapustil, s čimer si potrdil svojo besedo."

"Toda kako bi se mogel vrniti in stopiti pred njo in pred očeta? Laže bi ključoval vsemu svetu, morju, goram, prerijam, divjim zverem in divjim ljudem kot pogledu njenih žalostnih, karajočih oči."

Vrgel je cigaro v ogenj ter si pokrill oči z rokami. Kathleen je bila zaprla svojo knjigo in ga je pozorno opazovala.

Črez nekaj trenutkov je vstal, da odide.

"Ali pojdeš kmalu nazaj?" ga je vprašala Norah.

"Da," je odgovoril in mežikal v motno luč. "Kaj naj počnem v tej nesrečni deželici?"

"Mislim, da se ti je tam dobro godilo?"

"Vse mi je šlo po sreči. Kar se tiče zemeljskega blaga, se ne morem pritoževati."

S tem je že povedal, da ni popolnoma srečen, kar sta njegovi poslušavki hitro razumeli.

"Človek se seveda nehoti čuti pregnanega in hrepeni po starih prijateljskih zvezah," je dejala Norah.

"Res, toda to mine. Zlasti," je pristavil, "če se vrne in vidi, da so vse njegove sanje razvele vetrovi."

Norah je zardela in se sklonila k ognju, da zakrije svojo zardelo, dasi se Amerikanec ni domislil, kaj se godi v njenem streu.

"Tam človek sanja," je nadaljeval, "o sinjih gorah, srebrni reki, majniškem glogu, plesu, tekmi, o fantih in dekletih, katere je poznal. Čuti, da mora vse to še enkrat videti ali umreti. Vrne se. Vse je razdejano in osamelo in podrtu. Tu so gore in reke in rože in cvetje in listje — toda to je dežela preteklosti, tu ni ne sedanosti, ne prihodnosti! Ali veš, da sem zadnji četrtlet šel štiri milje daleč proti Templernadnanu in da nisem nikjer srečal žive duše — niti žive stvari razen nekaj oslov in ene koze!"

"In kdo je tega kriv?" je vprašala Kathleen z žarečim pogledom, ki je sedaj prvič posegla v pogovor. "Jaz Vam povem. Vi, ameriški Irce, ki bežite iz svoje dežele in še druge zapeljujete, da beže z vami."

"Hvala Bogu!" je on posmehljivo odgovoril. "Bal sem se že, da ste mutasti."

"Ne mutasta, ne gluha, ne slepa," se je ujezila Kathleen. "Vi angleški gonjači, vi spravljate ljudi iz dežele s svojimi pismi: 'Pridite! Pridite! Zapustite, za božjo voljo, svoje kočice in pridite v bogastvo in udobnost! In vi ste rodoljubi?'"

Govorila je z ostrim posmehom in njene sive oči so žarele strasti.

"Skoro bi Vam odgovoril z Vašimi lastnimi besedami," je rekel smehljajoč se. "Pridite! Pridite!"

"Nikdar!" je vzkliknila in udarila s svojo drobno nogo ob tla. "Če bi mi dali vse zlato Kalifornije in vse srebro Skalnatega gorovja, bi ne hotela zapustiti svoje rodne dežele."

"Ne meni se zanj, Ted," je rekla njena mati. "Vse te neumnosti je pobrala pri Thadeau Murphyju. — Saj nas menda še obiščeš, preden odideš?"

Obotavljaj se je. Važno vprašanje, ki mu je petindvajset let trepetalo na ustnicah, mu je običajlo v srcu. Neizrečno je bil razočaran. Vse je bilo proti njemu.

Zel je lahko noč, se mudil še nekaj trenutkov s Tessijo v bedni prodajalni ter se vrnil v svoj hotel, da izbojuje boj s svojo vestjo in častjo.

"Ali sem mogel kaj več storiti?" si je mislil. "Imel sem najboljšo namesto in glej, kako se mi je vse izjalovilo. Norah očitveno niti ne misli več na to. In vendar —"

Resnica je bila, da je stara postava in stari obraz izginal v sanje preteklosti, o katerih je govoril. Videl je in je bil razočaran. Čas, o katerem je mislil, da je obstal, je šel dalje in je povsod zapustil svoje sledove.

"Odkrito jo hočem vprašati enkrat ta teden," si je rekel. "In potem —"

Neodločen je obstal. Bil se je izreči, kar je mislil. Nove sanje so se pričele v njegovem življenju in stare so bledele, kakor se raztaplja druga mavrica v svetlobi prve. Sramoval se je priznati si to. A v kljub temu je sedel in pisal agentu parobrodne družbe, s katero se je bil pripeljal, naj mu da odloga za en mesec.

XXVI. POGlavJE.

Stari upornik.

"No," sem ga nagovoril nekaj dni pozneje, "ali je vse gotovo? Kmalu odinete, kajne?"

"Ne," je rekel, pa ne preveč žalostno. "Vse se mi je skazilo in kriva je po moji sodbi le mlada vročekrvnost. Če vzgajate na Irskem sedaj vsa dekleta tako, boste zopet doživeli upor, preden mine dvajset let."

"Kathleen?" sem vprašal.

"Da. Ona ni bila toliko vladna, da bi odšla iz sobe, in čudil sem se, da ji ni Norah tega ukazala."

"Ali bi bili povedali vse, kar ste hoteli povedati, če bi Kathleen ne bila v sobi?"

"Da-a!" je rekel malo negotovo. "Takrat bi bil končal to zadevo za vedno."

"Torej niste opazili velikih izprememb?"

"O pač, gospod župnik," je odgovoril odkritosrčno. "Nikoli bi ne bil verjel, da bo čas vse tako razdejajal."

"Pa ste še vedno istih misli?"

"Da. Toda menim, da bo vse zastoj. Opazil sem, da je bila Norah ravnokotako nemirna kakor jaz, in najbrže se je oddahnila, ko sem odšel. Ko bi bila vsaj Tessie v sobi namesto te mlade upornice — a mimogrede, kje je pobrala te puntarske misli? Ali se sedaj uče teh reči v samostanskih šolah?"

Potem mi je podrobno pripovedoval o svojem obisku.

Jaz se nisem zelo čudil besedam svoje mlade prijateljice Kathleen. Dasi je bila navihana in je včasih pokazala samostojen, uporen značaj, je vendar bila dobra in plemenita. Bila je nadloga in ljubljanska svojega razreda. Nobena njenih sošolk ni bila tolikokrat pohvaljena "primerno obnašanje", niso na njej nikdar pohvalili. Teško jo je bilo pripraviti do tega, da bi se kesala svojih pregreškov, a kadar se je kesala, je bila odkritosrčna. Ko je bila še otrok, sem jo moral večkrat dvigniti iz klopi, kamor so jo bili posadili za kazen, z obrazom proti steni, glavjo pokrito s predpasnikom. Pod vplivom silne strasti je vsa otrpnila kot železo, pa se je kmalu omečala, če je človek zadel nežno struno njegove srca. Jasnje je bilo, da se bo ta mladi, krepki značaj razvijal po okoliščinah; in bližnja prilika je ustvarila iz nje slepo malo upornico ter jo določila v njeni in njenega učitelja domišljiji za irsko Devico Orleansko.

Ravno nasproti, onkraj ceste, je stala druga prodajalna, ki je bila bolj bogato opremljena, kajti v njej so se prodajale celo prašičje glave, medtem ko se ni gospa Leonard nikoli povzpela nad rdeče slanike. Bila je last gospe Murphy, dobre, ljubezive irske matere, ki je bila posestnica in obenem edina upraviteljica prodajalne. Njen mož, Thade Murphy, je bil slep in je hodil vun le ob nedeljah k maši. Ob dolgih poletnih večerih je posedal in kadil na kameniti klopi pred prodajalniškim oknom, obračal svoje uboge, slepe oči in vsakega toplo pozdravljaj, kdor se je ustavljal na kratek pogovor. Toda ob dolgih zimskih večerih se ni nikdar prikazal, temveč je kadil v hiši ob ognjišču in sanjal o preteklosti. In bila je dosti znamenita. Tudi on je bil mož sedemdesetletnega leta, in dasi niso bili vsi fantje, ki so odšli ono mrzlo marčevo noč pred petindvajsetimi leti, so se vrnili nazaj. (Nadaljevanje na 7. strani.)

DR. A. MATIACA

Slovenski Osteopatični ZDRAVNIK

413 Cass Street (nad Crystal teatroM) JOLIET, ILL.

Je izkušen in licenciran od državne zdravstvene komisije in ima posebne priprave za uspešno zdravljenje kroničnih in zastarelih boleznih z modernimi električnimi sredstvi.

Uradne ure — dnevno 9—12, ob ponedeljkih, sredo, četrtek in sobotah 2—5 in 7—8; ob nedeljah 10—12.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169 Joliet, Ill.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone 348

..:Slovenska Gostilna:..

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AP NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREGOG.

Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerscham" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kabinjsko vino, dobro žganje in tršinske najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Garnsey, Wood & Lennox

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg. Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki trdi les, lath, cederne stebre, desk, singlne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

+ JOHNSONOV +

"BELLADONNA" OBLIŽI

RAJ OBLIŽI ZA VSAKIH OBLIŽI ZA VSAKIH

REVMATIZMU	SLABOSTI v ČLENH
BRONHITIS	PLJUČNIH IN PREGH BOLEZIN
BOLESTI v KOLKU	MRAŽENJU v ŽIVOTU
BOLESTI v ČLENH	VNETJU OPRNE MREŽE
NEVRALGIJA PROTINU	PRESILJAJU
OTRPLOSTI MEŠC	BOLESTIH v LEDVIB
SLABOTNE KRZU	BOLESTIH v KRZU
	HUDEE KAŠLU

IZGUBA OKUSA

Kaj je vzrok izgube okusa? Gostoma se primeri, da nepričakovano zgubimo okus in celo dobra hrana nam več ne diši. Zdi se nam, kot da je narava sama ustavila hrano, katere ne more porabljati. Oslabeli prebavni organi ne opravljajo svojega navadnega posla in zato odklanjajo nadaljno hrano. To je dokaz, da isti rabijo okreplila za nadaljno poslovanje brez truda. Za tako okrepanje prebavnih organov je najboljšo sredstvo znano

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To vrednostno zdravilo bo najprej očistilo drobje in potem je bo okreplilo. Izguba okusa bo odstranjena in zopet boste imeli

Zdrav okus, telesno moč in duševno energijo.

Kakor hitro se čutite, da Vam te tri za življenje prepotrebne lastnosti pešajo, začnite rabiti Trinerjevo zdravilno grenko vino in veselo boste iznadeni po hitrem uspehu. Rabite ga v slučajih:

nemirnosti po jedi, zabasanosti, kislini in grenkobi v ustih, riganju ali metanjem, napetosti ali driski.

Smete se zanesti, da Vam bo Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino res prineslo mir in zadovoljnost ter veselje do življenja.

DOBITE JE V VSEH LEKARNAH. CENA EN DOLAR.

Vsaka družina naj bi imela vedno pri roki dobro zdravilo zoper kašelj. Poskusite TRINER'S COUGH SEDATIVE (Zdravilo zoper kašelj), ki ne vsebuje strupenih tvarin, kakor morphine ali chloroform. Rabite ga zoper kašelj, pljučno bolezen, hripavost in bolezn v grlu, itd. Cena 25c ali 50c. Po pošti 35 ali 60c.

JOSEPH TRINER,

—IZDELOVATELJ.—

1333-1339 South Ashland Ave CHICAGO, ILL.

Slovensko Katoliško

Marije

(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1900
PITTSBURGH,

Samostojno Pod. Društvo

Vnebovzete

St. Mary's Assumption
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik:.....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Članiški tajnik:.....GAŠPER BERKOPEK, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Kaznjajnik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Članiški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa na porotnika.

Kajkoli Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč"

NAŠA ZALOGA

barve, varniša in stenskega papirja

je najpopolnejša

Pri nas dobite "Ready Mixed" \$1.15
prvo galon po IN \$1.35 DO \$2.00

Varniš \$1.35, \$1.50 do \$5.00

Stenski papir po 2½c roll in več

Izplačalo se vam bo, da se oglasite pri nas za barve in stenski papir. Vabimo vas, da nas posetite.

Hansen-Petersen Co.

303 Cass St., blizu Scott Street JOLIET, ILL.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Pošne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložten denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1. First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP proti žejji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co. 913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

"DOLINA KRVI". (Nadaljevanje s 6. strani.)

setimi leti, odločni uporniki, so se vendar vsi vrnili iz kratke vstaje kot smrtni sovražniki tuje nadvlade na Irskem. Potem je Thade Murphy opravljal nekaj let svojo navadno službo kot pot med vasio in železniško postajo. Kesenje se mu je očesno vnetje, ki si ga je bil nakopal v velikem snegu na gorah, vedno hujšalo, ker se je moral izpostavljati vsakemu vremenu, dokler ni slednjič popolnoma oslepel. Jaz sem ga večkrat gonil, naj gre v Cork in se da operirati. Pa ne! Tako je volja božja in njej se ne smemo upirati. Poizkusil je vsa domača zdravila, dvomljiva in gotova, pa mu niso pomagala. Nato se je vdano, s fatalizmom našega rodu, odredel vsem zdravilom in mirno sprejel usodo.

Kathleen Leonard je kakor vsi otroci neprestano letala zdaj v prodajalno, zdaj vun. Ko je hodila že šesto leto v šolo in je znala že gladko brati, se je večkrat mudila po pol ure pri slepem možu v kuhinji, mu deklamirala pesmi ali brala majhne odstavke iz svoje čitanke, da tako skrajša samotne ure ubogemu slepcu. Polagoma je spoznala, kaj posebno rad poslušal, in se je temu prilagodila. Tako so ji Sullivanova "Zgodovina Irske" in podobne knjige postale najpriljubljeneje, dokler ni slednjič učenka prekosila učitelja ter sprejela vase sveti ogenj, da s tem vžge požar. Ni čuda! Ko je nekoč miren Anglež govoril s pisateljem o tem, kako je Anglija ravnala z Irsko, je dejal: "To je bilo grozno!" In zelo konservativen Ireec je izjavil: "Pri tem mi kri zavre." Ni se nam torej mnogo čuditi, da je mlada, kipeča, ognjevita narava, kakršna je bila Kathleen, vzplamtela uporniških čustev, ki so bila, dasi smo se jim mi smehljali, odkritosrečna in globoka. Mi smo šele sčasoma spoznali resnico ter seve razpravljali o njej:

"Ne vem, kje se je tega navzela," je dejala njena mati. "Pri meni ne, ker sem imela vedno dosti drugega dela, in gotovo tudi pri očetu ne. Najbrže ji je s tem zmešal glavo Thade Murphy."

"Otroci se sedaj ne menijo veliko več za Irsko in za nje narodni blagor," sem pripomnil jaz. "Odkar jih toliko zanima Amerika, se ne brigajo več za svojo domovino. Zato je dobro znamenje, da vsaj en otrok še ljubi svojo deželo."

"Vi ste vedno z njo, čez drn in strn. Vi in Thade sta njena zagovornika. Samo ta razlika je med njim in Vami, gospod župnik, da jo Vi hočete vtekniti v samostan, on pa omožiti za koga, ki je bil že trikrat ali štirikrat zaprt — da tako postane mati drugega Roberta Emmeta."

"To ni tako slabo! Srečna žena bo, če jo doleti taka usoda."

Vendar je Kathleenina vnema kmalu začela kaliti mir našega malega, vasklega življenja. Naenkrat je postala v šoli nepokorna. Pri izkušnji bi otroci morali predavati tudi nekatere pesmi iz čitanke. Niso si jih morali samo dobro zapomniti, temveč jih tudi govoriti s primernim naglasom in ognjem. Slučajno je bil med njimi tudi Macaulayev "Horatius" in v šestem razredu so ga gonili in gonili danna-dan. Izkušnja se je bila že zelo približala, razred se je vadil kot običajno in učiteljica namestnica je vsa goreča zahtevala, da predavajo učence krasne verzje popolno in pravilno. Vsak otrok je moral povedati eno kitico, in ko je prišla vrsta na Kathleeno, je namestnica dejala:

"Dalje, 'Katty Leonard'!" Kathleen se je ohotavljala.

"Dalje! 'Vrli pa Horacij reče' —"

Kathleen je bila iztegnila roke trdo ob telesu, krepko stisnila svoje male pesti in v največje začudenje namestnice začela z močnim, strastnim glasom:

"Vseposod že zmagovali —"

"Ne, ne, ne!" je vzkliknila namestnica. "Kaj ti je, otrok? 'Vrli pa Horacij reče, stražnik mestnih vrat' —"

Nato pa se je udrila ploha. Z žarečimi očmi je deklica nadaljevala brez oddiha in namestnica je sedela kot okamenela.

"Vseposod že zmagovali so sovragi. Kakor vali smo tedaj vzkipeali, ko si ti pred nami planil v boj."

Skoz sotesek temne mrake vodil svoje si junake, dasi Sasi s otulili kot gladnih volkov roj.

Ko smo prišli v Tiperary, bežal z vojsko je O'Leary; naši konjiki so gnali od južnih jih strani.

Sekala so svetla jekla v boju, v begu kri je tekla. Pa zastoj, junak O'Dwyer, glej, zmagan smo mi!"

Razred se je vznemiril. Nekatere učence so se zahehetale, druge prebledele te strašne drznosti. Namestnica se je ugriznila v ustnico in dejala:

"Le dalje, gospodična Leonard, le dalje! Morda je še kaj tega."

Tedaj je zavladala v šoli grobna tišina. Tiste učence, ki so brale, so naenkrat prenehale, kamenčki so jenjali škripati po tablicah, držala so običajna nad tintniki. Nepričakovano pozornost in zbadanje namestnice je zadelo

dekletov ponos in nadaljevala je z vedno krepkejšim poudarkom:

"V hribih le smo kočevali, ob potokih gorskih spali, grčave so hrasta veje nam bile plašč hladan."

Žarkom solca smo smehljali tam se, zimi kljubovali, ostro jeklo priskrbelo nam hrane je vsak dan.

Pa sovragov nas je sila z ognjem, z mečem obkolila, vžgali gozde so in hribe — obok neba gori.

Zavihteli ostre meče, sekli rane smo skeleče: Pa zastoj, junak O'Dwyer, glej, zmagan smo mi!"

"Morda nisi še popolnoma končala, gospodična Leonard," je dejala namestnica. "Le dalje! Bolje bo, da končaš, ko si že začela."

In Kathleen je nadaljevala:

"Slava! kralju zdaj odmeva, kot ljubezen nam veleva, in Sarsfieldu, čigar prapor zle sreče je vladar."

Jutri dvignejo nas krila preko morij; taborila v Franciji bo četa, kjer bo razvnela nov požar."

Dasi teško nam slovo je, kroti, Dwyer, srce svoje! Čuj molitev; Bog na Irsko naj blagoslov rosi!"

Zvestih daj sinov ji v silo ki bi nikdar ne čutili naše bede, ker O'Dwyer, glej, zmagan smo mi!"

Namestnica se je jokala togote in učiteljica je prišla pogledat v razred, kaj je. Ko so ji začeli slovesno poročati o stvari, je Kathleen vsa prebledela od razburjenja, toda kljubovala. To je bila huda pregreha zoper disciplino in zato je pi bilo moči prezreti. Poklicali so mene na pomoč. Dasi sem v navadnem življenju krotke, mirne krvi, sem strašnejšo od Radamanta, kadar gre za postavo in red. Naslednjega dne sem poklical hudo delnico pred svoj sodni stol. Prišla je vznemirjena, toda kljubujoča.

"No, to so čedne reči, gospodična," sem začel. "Poglejmo! Nepokorščina, neposlušnost, trmoglavost, predrznost, upor in kljubovalnost — vse obenem!"

"Jaz nisem mogla drugače," je odgovorila in spodnja ustnica ji je vztrepetala. "Ti nisi mogla drugače?" sem ponovil posmehljivo. "Ali nisi znala pesmi?"

"Znala sem jo, toda —" Velikanska solza se ji je nabrala in zdrknila po licu. "Kaj toda?" sem izpraševal dalje brez usmiljenja.

"Toda (jecanje) — mislila sem (jecanje), da nam ni treba (jecanje) slaviti (jecanje) teh starih Rimljanov (jecanje) zaradi dejanj (jecanje), s kakršnimi so se (jecanje) tudi naši rojaki (jecanje) proslavili (jecanje)."

"To je vse prav, toda ali meniš, da ravna majhno dekletce, oprosti, sem hotel reči, mlada gospodična kot si ti, prav, ako dela vse po svoji glavi?"

"Na to nisem slišal odgovora, pač pa precej jokanja za predpasnikom."

"Ali pa veš, kaj se bo zgodilo, če boš tudi naprej tako ravnala?"

"Ne (jecanje) vem."

"Torej ti najprej povem posledice, ki bodo zadele druge ljudi. Če sporoči kdo v Dublin, da si tukaj predavala to divjo, uporniško pesem, bo nekaj uradnikov umrlo nagle, strašne smrti. In če zve o tem celo ministristvo v Londonu, ali veš, kaj se bo zgodilo?"

"Ne vem."

"Tedaj ti povem. Poslali bi brodovje iz Kanala v Queenstown in bi morda celo poklicali vojake iz Corka."

Dvomeče me je pogledala. "To bi pomenilo," sem nadaljeval brez usmiljenja, "naprtati silno obloženim Ircem še dva ali tri milijone davkov več in vse to zaradi majhnega dekletca, ki ni imelo toliko pameti, da bi znalo krotiti svoje rodoljubje."

"Toda Vi sami ste večkrat rekli —"

"Naj sem rekel karkoli. Sedaj se pogovoriva o tebi; ali veš, kaj bi se tebi zgodilo? Poslali bi te v Botanyški zaliv ali Pentonville ali Mountjoy; spala bi na trdem ležišču — ali veš, kaj je trdo ležišče?"

"Slišala (jecanje) sem o njem, toda videla (jecanje) ga nisem."

"Zaraditega naj ti nikar ne bo hudo. Poizkusila ga boš še in ta izkušnja ne bo prijetna. Trdo ležišče je slabše od slamnjače in ne veliko boljše od golega kamena. In jesti boš morala z zarjavelo, železni žlico in česati svoje bogate kite, če ti jih ne odstrižejo, z umazaniam glavnikom, ki nima skoro nobenega zoba več in ki so ga skozi zadnjih dvajset let rabile vse zločinke in vsi pijanci."

Ona se je malo zdrznila.

"In nosila boš veliko, debelo, raskavo obleko, na kateri bo vtisnjen državni grb, in bele, raztrgane nogavice ter čevlje, ki niso bili še nikoli namazani. Pa čisto prav ti bo. Jaz te bom prišel včasih obiskat in ti bo mdeklamiral skozi ključavnico v mračno sobo:

Ah, hbrabra Kathleen, glej, zmagana si ti."

Ta zasmeh jo je zabolil in kljubovalno si je utrla solze. Nato sem nagovoril razred in mu razložil, zakaj je Kathleen zaslužila kazen.

"Tej mladi gospodični sem že pove-

dal, v čem obstoji njega pregreha, ki je v veliko škodo šolski disciplini. Morda ima prav, morda ne, ko bolj ceni 'junaka O'Dwyerja' kot 'Horacija'. To je stvar okusa. Toda noben otrok nima pravice delati po svoji glavi. Če bi se to dovolilo, bi bila vsa disciplina uničena. Smete si sicer prizadevati, da se odpravi krivica in uveljavljati pravico. Toda dokler imamo postave pred seboj črno na belem, se jim moramo pokoravati. V višjih angleških šolah imajo dobro navado, ki prisili nepokorne učence, da se skesajo in poboljšajo. Kaznujejo namreč dijake, ki ne znajo lekcije, s tem, da morajo prepisati petdeset ali sto verzov Virgila ali Homerja. Tako spoznajo, da je laže dobro se naučiti en verz kot jih prepisati petdeset. In zato mi bo tudi gospodična Kathleen Leonard prinesla jutri ono slavno pesem lorda Macaulaya, naslovljeno 'Horacij', vso prepisano s svojo dobro znano pisarniško pisavo, ki jo je s ponosom posnela po pisavi angleških državnih pisaren."

Vse učence so vzdihnilo, ne vem, ali ker jih je ustrašila strašna razsoda, nato pa so se zopet začeli šolski opravki.

Drugi dan sem točno ob dvanajstih poklical upornico. Približala se je, vsa zardela sramu in s povečeno glavjo, ter mi izročila svoj zvezek, zavit v rjav papir in zvezan z rdečo nitjo.

"Prav. Vzajemam ga s seboj domov in vse natančno preberem. Toda zapomni si: Če je le ena vrstica izpuščena ali ena beseda napačna, boš vse še enkrat pisala."

Nesel sem ga domov in popolnoma pozabil nanj vse do čaja. Tedaj sem odprl na svojem pisalniku "Pesmi starega Rima" in vzel zvezek v roke. Toda zagledal sem, napisano z odlično, pokončno pisavo, ki sem jo tako dobro poznal:

Krepak hurra!

(Pesem iz moderne Irske.)

I.

Postaral sem se, osivel, zastaja kri; življenja cvet je odcvetel, ni več moči.

II.

Zivljenja ladja že vesla v teman pristan, kjer večnosti mi val šumlja pozdrav strašan.

III.

Ne zgane list se veli več — usehlo vse. Ni smeha, temveč čut skeleč in solze le.

IV.

Umrli sem; spomenik moj, glej, smehlja zdaj tam med vrsto smrtnih se trofej skoz mračni hram.

V.

In vendar, Bog, če dan mi kdaj se zablesti, ko motni svobode sijaj se zaskri;

VI.

če prapor svobode uzrem, da plapola, ko boj besni na polju tem, in se ne vda

VII.

ves črna krvi — veliki cilj nasprotnih trum; če čujem, da molči nemil sovraga hrum;

VIII.

če slišim kdaj bobneč korak hitečih čet, iz boja v boj, iz dneva v mrak za dom naš svet;

IX.

če prapori se zableste brez sužnjih spon, kjer zasnežene pne vrhe naš Slieve-na-mon —

X.

počival v grobu bom mirno, brez bolečin in rekel: "Hvala ti srčno, Kralj visočin!"

XI.

Tedaj naj časa pest en sam mi hip še da, da kriknem večnosti vođam krepak hurra!

Pomel sem si oči. Nato obrisal očala. Ne, nisem se zmotil. Obrnil sem druge liste zvezka. Bili so prazni. Zvezek je bil popolnoma nov. V njem je bil samo narisan okrogel stolp, volk in Erinija, v podobi mladega dekleta, najbrže Kathleen same, z velikimi, žarečimi očmi, s čelado na glavi, z grško kito, blestečim mečem v desnici in raztrgano verigo ob levi n tleh. V katu je bilo zapisano:

Kathleen Leonard

Thadeu Murphyju, uporniku in rodoljubu.

"In kaj ste Vi storili?" O, naj vas nič ne skrbi! Bodite prepričani, da sem prav ukrenil. Saj storim vedno tako. Ta slučaj sem le zato navel, da pokažem, kako je Kathleen postala glavna oseba pri reševanju zapletka, ki se je sedaj bližalo tako naglo. Tedaj se je tudi moji počasni pameti posvetilo, da ona ni več otrok, temveč dekle. Mogočno čuvstvo, ki ji je bilo pretreslo dušo, jo je nanaglo izpremenilo, in dasi sem še vedno ravnal z njo

kot z učenko, sem vendar čutil, da se sedaj popolnoma razločuje od one male razposajenke, ki je prepevala, da zdraži svojo mater:

Saj neče mi se v samostan, ne vleče nič me v samostan, ker tudi mati pravi mi: "Ne pojdec v samostan."

Na straži častnik moj stoji in z njim vam jaz pobegnem stran in mlado mi srce kipi: "Ne pojdem v samostan!" (Dalje prih.)

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House
Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.
Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akter ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akter zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo polične železnice. Za podrobnosti vprašajte
GEORGE WARNER YOUNG,
Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Chicago Telefon 4253.

Anton Kezele
HRVATSKO-SLOVENSKA
GOSTILNA
201 Ruby Street Joliet, Illinois.

Vsi rojaki, Hrvati i Slovenci, so dobrodošli. Tu bodete dobro postreženi z najboljšo pijačo in smodkami.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
kjer boste najbolje postreženi.
Fino vino, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
Ruby and Broadway JOLIET

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za reumatizem; kostiboli; aktrganje v nogah, rokah in križu; za rane, opel-line, bube, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila brez uspeha, grantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, naznar vam pošljem Koledar in knjizico.

JACOB WAHČIČ
1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

MICHAEL CONWAY
106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLIET

Pesojuje denar na zemljišča.
Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise
200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar
VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.

ŽUPNIK ŠKOF, KJE PA SI?

V visoki planinski župniji gori na Tirolskem je pasel ovčice in kozlice že leta in leta župnik Matevž Škof. Ločen od vsega sveta se je pobožni mož skoro popolnoma pokmetil, in sicer v najboljšem pomenu te besede. Živel je oddaljen od omikanega sveta sredi svojih kmetov in za svoje kmete, delil je z njimi veselje in žalost in — svojo skromno plačo. Le tak župnik more obstati v teh planinskih krajih, katere večino leta oklepa sneg in led in ki groze ljudem in živalim s svojimi snežnimi in peščenimi plazovi. Pri teh planinskih kmetih ni treba župniku velike knjižnice, pač pa velikega srca, kjer je dovolj prostora za vse, tudi za semintja zelo robate in trde butice; treba mu je tistega junaštva, ki iz ljubezni do Boga in čuta dolžnosti gleda vsaki nevarnosti mirno v obraz. Pri teh planincih župniku ni treba finih rokavic, pač pa tuintam trdih pesti in neporušnega zdravja; debela obleka iz domačega sukna je v teh višinah tudi zanj bolj pripravno oblačilo, kot pa fini in svetli talar mestnega prelata.

Tak je bil naš župnik Matevž, priprost, pobožen in do skrajnosti požrtvovalen mož, zato pa ljubljen in spoštovan od svojih planincev. Marsikaj je moral zlasti ob hudih zimah prestati; cerkev in župnišče sta stala čisto na samoti in če je zapadel velik sneg, je bil včasih za več dni popolnoma ločen od svojih faranov. Neko zimo je bilo tako hudo, da si je moral pod snegom z lopato rov narediti iz župnišča v cerkev, kjer je pri sveti maši moral biti sam svoj ministrant. Privezal si je namreč na desno nogo zvoncec in je junaško zvončkal pri posameznih delih, če tudi razun njegove postrežnice čuje duše ni bilo v mrzli cerkvi. Ponudbo svoje postrežnice, da bi mu stregla pri sv. maši, je odločno zavrnil, češ, saj stoji v svetem pisumu: muhler tacet in ecclesia — po slovensko: ženska v cerkvenih rečeh nima nobene besede!

Ker pa zime le ni bilo konec in snega vedno več, mu je zmanjkalo drv za kurjavo. Preostalo mu ni drugega, kot lotiti se edinega lesa — cerkvenih klopi. Ko so bile tudi te sezagane, sesekane in požgane, so prišli — leseni svetniki na vrsto. Seveda je stalo to pobožnega moža hudih dušnih bojev; toda šlo se je za to, ali živeti ali zmružiti in drug za drugim so morali romati v peč. Toda preden je razžagal kak kip, je s povzdignjenimi rokami iskreno molil:

"Sveti Anton, sveti Alojzij, sveta Barbara, sveta Polona... odpustite mi, da vas moram sezgati!"

Naposled... so zagrmeli snežni plazovi po bregovih in gorka sapa je zapihala po snegovju, ki je začelo giniti, kakor gine maslo v razbeljeni kozi. In kmetje so začeli od vseh strani prihajati, da pogledajo, če župnik še živi... in z dolgimi obrabi so strmeli na razdejanje v hiši božji.

Toda nihče ni župniku tega zameril. Kmalu so stale nove klopi in novi svetniki in prihodnji jesen so mu navozili toliko drv, da svetniki niso bili v nobeni nevarnosti več.

Se večji posebnosti pa je bil župnik Matevž v svojih pridigah, ki so dalec na okoli sloye po svoji izvirnosti in nenavadnosti. Nepozabna pa je ostala pridiga, ki jo je govoril svojim faranom 24. nedeljo po Binkoštih.

Župnik Matevž namreč ni bil nič kaj zadovoljen s spolnovanjem šeste božje zapovedi pri svojih faranih. Zlasti v planinskih krajih je bil sicer dobrih ljudih zelo razširjena obžalovanja vredna napaka. Ker vse opominjanje ni nič izdalo, je sklenil župnik enkrat pošteno govoriti s svojimi župljani.

V cerkvi je bila na steni nasproti prižnice naslikana velika stara slika, ki je predstavljala poslednjo sodbo v silno živih barvah in živahnih potezah. Zlasti peklenške muke in razni peklenščeki so bili naslikani z bujno domišljijo. V desnem vogalu slike se je videl pekel kot odprto žrelo ogromnega zmaja. Celo to žrelo, obdano od sto špičastih zob, je bilo polno žvigajočih plamen, v njih se je peklo mnogo človeških teles, vragovi pa so prinašali še vedno novih žrtev. K temu pošastnemu žrelo so namreč peklenščeki položili z zemlje brv, in po tej brvi so vozili pogubljenca na samokolnicah v pekel.

To sliko vzame tisto nedeljo župnik Matevž za predmet svojemu govoru in pravi:

"Preljubi moji... takimenovani kristjani in... žalibog moji farani!

Premišlujmo danes prav resno onole sliko tam na steni... morda bo vendar-le kaj pomagalo, da storite konec svojemu grešnemu življenju.

Zares, prišel bo čas, ko se bo pokazal Gospod v oblakih, da bo sodil žive in mrtve... prav tako, kakor ga vidite tamkaj na sliki v njegovem strašnem veličanstvu, slavi in mogočnosti.

Sicer sem vam prebral sveti evangelij, pa stavim glavo, da ga niste razumeli; ker prvič spite toliko časa, dokler pošteno ne zagrmim in ob prižnico ne udarim, in drugič tudi ne znam tako dobro brati, kot jezuitje tam doli v dolini. Zato vam treba razložiti; poslušajte me tedaj potrpežljivo in pazljivo — toda to vam povem že bo zopet kdo celo pridigo kimal in dremal, kakor stari Boštjan pretečeno ne-

deljo, temu zaženem birt naravnost v glavo!

Torej... sin človekov prihaja soditi žive in mrtve. Pravzaprav bodo takrat že vsi mrtvi in cela zemlja samo eno veliko pokopališče; kako sv. evangelij to misli, tega svoj živ dan ne boste razumeli, zato pustimo to stvar.

Tedaj bodo hiteli angelji s svojimi trobentami na vse štiri strani zemlje in bodo trobili in trobili, da bodo mrtvi slišali in bodo morali hočeš nočeš iz svojih grobov.

Tam na sliki vidite angelje z napih-njenimi lici in vihrajočimi lasmi in vidite tudi, kako mrtveci povsod ven lezejo iz grobov. Tam eden radovedno z glavo ven luka, tam je drugi že s polovico telesa zunaj, tu zopet tretji, ki bi šel rad zopet nazaj, ko zagleda strašne peklenščeke, in zopet tam sklepa četrti svoje roke k molitvi in moli pobožno, kakor nikdar poprej v življenju.

Seveda... preljubi, kadar komu vda v grlo teče, takrat ni več šala... samo če ni prepoznal!

Kajpak morate tudi vi v... vse nič ne pomaga. Gospod, ki je bil v vašem življenju vedno tako milostljiv do vas in je toliko jemal na rovaš vaše neumnosti, pri poslednji sodbi ne bo nič več "glijal" — zato: "Iz grobov vun, sicer gorje vam!" pravi Gospod.

Jaz, vaš župnik, bom moral seveda tudi vun, če tudi bi morda rad še malo polezal in podremal; toda to vam pa povem najprej pridete na vrsto vi, potem šele jaz!

Jaz torej še malo poležim in se delam, kot bi me vsa stvar nič ne brigala. Naenkrat zagrmim strašni glas:

"Župnik Škof, kje pa si?"

"No," si mislim, "ne bo taka sila," in lepo mirno ležim in dremujem naprej.

Cez nekaj časa zagrmim zopet in še močneje strašni glas:

"Župnik Škof, kje pa si?"

"Aha," si mislim, "zdaj gre pa zares; toda... tretjega klika pa vseeno še počakam."

In se vlečem na drugo stran.

Tedaj pa zagrmim, da skale pokajo:

"Župnik Škof, kje pa si?!"

No, ljudje božji, nisem bil zastoj pri vokalih in vem, kaj je pokorščina. Kot bi trenil sem iz groba vun in že stojim pred Gospodom ravno kot sveča, levico ob boku, desnico ob birtu, galutiram in pravim:

"Ponižno naznanjam, tukaj sem! Gospod moj... kakšen je ukaz tvoj?"

Tedaj bo Gospod hudo pogledal in zagrmel nad menoj:

"Župnik Škof, kje so ovčice, ki sem ti jih bil izročil?"

Jaz pa mirno stojim in pravim:

"Gospod, nisi mi izročil ovac, ampak kozle!"

In potem... to mi smete verjeti, povem Gospodu vse čisto natančno in n-drobno, kaj ste vse nganjali na zemlji, koliko bridkosti ste meni delali, in vsakega bom povedal po imenu, če se ne spokorite in poboljšate; kajti na sodnji dan, da veste, bo konec spovedne molčečnosti, takrat bo vse očito.

In potem... no potem bo Gospod spoznal, da sem storil svojo dolžnost in da ne morem nič za to, če vi na vsak način tiščite doli v pekel in prav prijazno mi poročate:

"Župnik Škof, pojdi v veselje pravičnikov!"

In hitro kot blisk bosta priplavalata dva angelja z nebes z lepim mehkim oblakom in me bosta nanj posadila, ker sem v življenju sedel precej na trdem in z menoj se bosta dvignila v nebeški Jeruzalem... prav tako, kakor vidite tam na sliki, kjer angelji nosijo zveličane v nebesa.

Potem se bo pa Gospod kot strašen sodnik obrnil k vam in poroče:

"Ker niste ubogali župnika svojega, bodite prokleti in poberite se v večni ogorjenj... ni čisto nič škoda te sodrge!"

Tedaj bodo peklenščeki svoje veselje imeli z vami nepoboljšljivci.

Le pogledite: prav tako, kakor tam na sliki vidite, kako jih nabadajo na žareče vile in nakladajo na samokolnice in čez brv vozijo in preobračajo v peklenko žrelo, tako bodo delali tudi z vami...

Jaz bom pa sedel visoko gori kot kralj na mehkem oblaku in gledal doli, in ko se bodo peklenščeki z vami pogrezali v pekel in zraven pokali s svojimi dolgimi repovi, kakor voznik s svojim bičem, tedaj bom prijel za svoj rog in vam bom zatrobil koračnico:

Tatarata, ta, tarata, ta, Tatarata ta... Amen!"

Tako nekako je govoril župnik Matevž in to pridigo pomnijo v njegovi župniji še do današnjega dne. V veliko zadoščenje župnikovo tudi ni ostala brez dobrih posledic.

ZA KRATEK ČAS.

Kdaj naj krade?

Neki advokat je moral zagovarjati dva tatova. Eden je kradel podnevu, drugi ponoči. Glede nato je v svojem zagovoru omenil: "Gospod državni pravdnik je navedel pri prvem mojem klientu kot posebno obtežujoče to, da je z veliko predrznostjo pri belem dnevu izvršil tatvino. No, in zdaj pri drugem zatožencu povdarja kot posebno obtežujoče nasprotno dejstvo, da je kradel v nevarnem nočnem času. Pra-

šam samo gospoda državnega pravdnika: kdaj naj pravzaprav človek krade?"

Na postaji.

Potnik: "Natakar, prinesite mi zrezek, pa dobro zapečen naj bo; toda hitro, hitro, ker moram s prvim vlakom naprej."

Natakar: "Oprostite, prvi vlak že odide čez 10 minut; da se zrezek dobro speče, je pa treba vsaj 20 minut."

Potnik: "Tako, tedaj mi ga prinesite samo polovico."

V gostilni.

"No, kako vam ugaja to vino?" "Tako! — Izpiti ga hočem na vaše zdravje, ker na lastno zdravje ne bi bilo varno."

Gostilničar: "Čujte vi, račun je vedno večji, plačati pa, kakor kaže, ne mislite; zapomnite si: od danes naprej vam nič več ne zapišem na račun." — Gost: "Dobro! Ali si boste pa mogli vse zapomniti v glavi?"

Prav ima.

Ona: "Poglej, kam si se vsedel! Vstani vendar, ali ne vidiš, da je klop na novo pobarvana." On: "Čemu — zdaj je i tako prepozn."

Razlika.

"Kaj se pa tako kislo držiš?" "Oh, ko sem tako nesrečen. Mlado ženo imam, pa je zmirom bolna." "O, prijatelj, jaz sem še vse bolj nesrečen. Staro ženo imam, pa je zmirom zdrava."

Bolno tele.

"Teletu je vedno slabše, kaj pravis, Janez, ali bi poslali po živinozdravnika?" "O, zakaj? Od lani sta ostala še dva mala pulverca, ki jih je bil doktor dal našemu Pepčku, ko je na ošpicah zbolel. Teletu bo prav gotovo pomagalo!"

Užitek.

Star jud Abraham kar ne more razumeti, da hodi njegov sin tako rad v gledališče. "Veš, oče," mu pravi sin, "to je za me užitek, če grem v gledališče." "Kaj užitek, užitek," renči stari. "Kaj je to? Ti bom jaz razložil, kaj je užitek. Vidiš, če jaz ležim v svoji mrzli sobi pod gorko odejo v postelji, če mi potem zleze noga izpod odeje in me začne zebsti, in če nato nogo nazaj potegnem pod gorko odejo, to je užitek!"

Čuden prah.

Vsezavednikov Miha je čital nekaj v nekem listu, da je nekdo iznašel tak prah, ki ga je treba le v vodo potresti in pridejo iz njega najlepše postvri. Miha je seveda hitro pisal na naznanjeni naslov, kajti postvri je on silno rad jedel. Toda za nekaj dni je dobil nekoliko čuden odgovor: "Dragi gospod! Tisto o tistem prahu je bila le neka stava. Jaz podpisani sem stavljal namreč, da ni mogoče napraviti tako neumnega oglasa, da bi se vendar ne dobil kak tepec, ki bo šel na lim. Ker ste se za "ribji" prah oglašili Vi tako hitro, sem seveda stavo dobil in se vam tem potem najsrčneje za Vaš trud zahvaljujem. Udani Vam Zvitorepek." Pravijo, da je bil tiste dni Vsezavednikov Miha strašno razjarjen in da je požvečil nekaj žavojevov tistega po štiri od same ilte.

Amerikanska.

Neka boleha gospa je prišla iz vzhodnih dežel v Kolorado iskat zdravja. Pri obedu v hotelu zagleda pri nizi krepkega, mladega moža ter ga nagovori po svoji navadi: "Ste li vi tudi zaradi svojega zdravja tukaj?" "Da, milostiva!" bil je odgovor. "Ko sem prišel semkaj, bil sem najslabotnejša oseba, kar si jih morete misliti. Svojih udov nisem mogel rabiti, moje kosti so bile mehke kakor repa, o živcih in kitah še niti ne govorim!" "Moj Bog," je vzkljknila gospa, "in vam je vendar postalo bolje?" "Koj od prvega dne mojega prihoda. Mislite si: Nisem imel zob, govoriti nisem mogel niti besedice, tako sem bil slab, da sem bil v vsaki tudi najmanjši potrebi navezan na pomoč drugih!" "Kaj pa ste rabili v svoje poboljšanje?" "Spanje, sveži zrak, mleko — samo mleko, za vse drugo je bil moj želodec preslab." "In to vam je pomagalo?" "Kakor vidite: Udje so mi postali krepki, kite in žile so se mi dobro razvile, zobje so mi vzrasli, in moj život je postal krepkakakor sedaj." "Čudno res. Morali ste biti res zelo slabi, ko ste semkaj prišli!" "Gotovo, tehtal sem samo 6 funtov. Jaz sem namreč tukaj v Koloradu rojen!"

Prevelika skrb.

"Čakaj, nepridiprav, kaj pa počenjš na moji jablani?" "Nič hudega, oče. Ravnokar je padlo jabolko na tla in hitel sem na drevo; da ga obesim nazaj!"

Pravi vzrok.

"Oh, mama," prijoče mali Mihec iz šole domov, "gospod vodja, ki je bil bolan..." Mati prestrašeno: "Je umrl?" "Ne, zopet je zdrav in je bil danes že v šoli!"

BARON VON BURIAN, avstrijski minister zunanjih stvari.

Rojaki in rojakinje širom Amerike!

Pristopajte k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (The Holy Family Society) šte. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik... George Stonich. Podpredsednik... Stephen Kukar. Tajnik... Jos. Klepec. Zapisknik... John Barbich. Blagajnik... John Petric. Reditelj... Frank Kocjan.

Nadzorniki: Nicholas J. Vranichar, John N. Pasterdertz, Joseph Težak.

To društvo sprejema v svojo sredo rojake in rojakinje iz vseh krajev Amerike, in sicer od 16. do 55. leta starosti brez vsakih ceremonij. Ne glede kje stanujete — najsi bo v Jolietu ali v katerem drugem mestu v Ameriki, k našemu društvu lahko pristopite vsi, če se skazete z zdravniškim spričevalom, ne rabite sem priti.

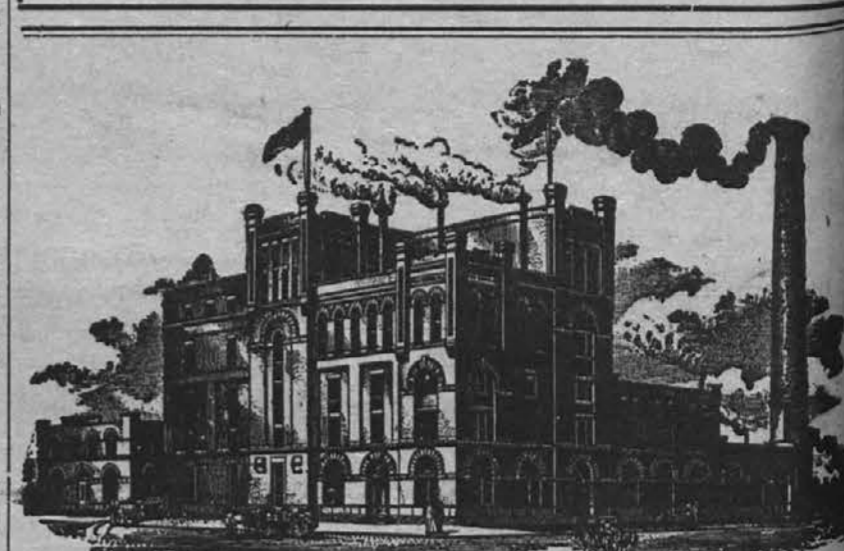
Pri tem društvu ni treba nikakoršnega potnega lista. Greste lahko kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in takoj, ko se preselite, tajniku naznanite svoj pravi naslov. Mesečnino lahko plačate za eden ali več mesecev vnaprej.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se zglati pri podpisnem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in neovdila in pošlje \$1.00 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar. Pisma naslovite na: JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

Rojakom priporočamo sledeče blago. Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za \$12.00. Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50. Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za \$5.00. Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za \$7.00. Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50. S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00. Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za \$9.00. Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za \$12.00. Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za \$6.00. Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$7.00. Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$6.00. Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po... \$75c. Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na: Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL. PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

POZORI POZORI POZOR ROJAKINJE! JESENSKE IN ZIMSKE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejših klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča 'Prva Slovenska Trgovina' na severni strani mesta.

Frank Juričič 1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL. Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1116

STENSKI PAPIR Luka Pleše HVATSKO-SLOVENSKA GOSTILNA

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firmežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras Chi. Phone 376. N. W. 927 120 Jefferson St. JOLIET, ILL. N. W. telefon 556

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje EAGLE EXPORT ter je najboljša pijača E. Porter Brewing Company Obs telefona 405 S. Bluff St., Joliet, Ill.